

Αριθμός Απόφασης

1267/2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

(Ειδική Διαδικασία)

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Βασιλική Νιώτη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Πειραιά και από τη Γραμματέα Ελένη Χαριτοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 20η Ιανουαρίου 2021, για να δικάσει την υπόθεση:

Του καλούντος ενάγοντος: ....., κατοίκου ..... Αττικής, οδός ....., με ΑΦΜ ....., ο οποίος παραστάθηκε στο ακροατήριο μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου του Ανδριάνας Λαγκαδινού (ΑΜΔΣΑ 19989), η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Της καθ: ης η κλήση-εναγόμενης: ....., κατοίκου ... Αττικής, οδός ....., με ΑΦΜ ....., η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Νικόλαου Λιαπάκη (ΑΜΔΣΠ 1546), ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Ο καλών-ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 10.02.2019 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου .../2019, προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 17ης.04.2019, οπότε και συζητήθηκε. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 3920/2019 μη οριστική απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας διατάχθηκε η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο, προκειμένου, κατά την επαναλαμβανόμενη συζήτηση, να προσκομιστεί, με τη φροντίδα του επιμελέστερου των διαδίκων η διαταχθείσα πραγματογνωμοσύνη. Ήδη, η ως άνω αγωγή, εισάγεται προς συζήτηση στο παρόν Δικαστήριο με την από 10.07.2020 κλήση του καλούντος-εναγόντος, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου .../2020, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατόπιν αναβολής από τη δικάσιμο της 14ης.10.2020, με εγγραφή αυτής στο πινάκιο διατροφών, με α/α .....

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις νόμιμα κατατεθειμένες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νομίμως φέρεται προς συζήτηση, δυνάμει της από 10.07.2020 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου .../2020 κλήσης του καλούντος-εναγόντος, η από 10.02.2019 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου .../2019 αγωγή του, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθ. 3920/2019 μη οριστική απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας διατάχθηκε η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο, προκειμένου, κατά την επαναλαμβανόμενη συζήτηση, να προσκομιστεί, με τη φροντίδα του επιμελέστερου των διαδίκων η διαταχθείσα πραγματογνωμοσύνη.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1510, 1511, 1512-1514 και 1518 ΑΚ, όπως ισχύουν μέχρι σήμερα, συνάγεται, ότι η γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου περιλαμβάνει την επιμέλεια του προσώπου του (η οποία εμπεριέχει την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευση του τέκνου, καθώς και τον προσδιορισμό του τόπου της διαμονής του), επί πλέον δε και την διοίκηση της περιουσίας του και την εκπροσώπηση του τέκνου σε κάθε υπόθεση ή δικαιοπραξία ή δίκη που αφορά το πρόσωπο ή την περιουσία του. Στην περίπτωση διακοπής της συζυγικής συμβίωσης, όταν ανατρέπονται πλέον οι συνθήκες της ζωής της οικογένειας, καταργείται ο συζυγικός οίκος, δημιουργείται χωριστή εγκατάσταση του καθενός από τους γονείς και ανακύπτει το θέμα της διαμονής των ανηλίκων τέκνων πλησίον του πατέρα ή της μητέρας τους, η ρύθμιση δε της γονικής μέριμνας και της επιμέλειας αυτών γίνεται από το δικαστήριο. Ως κατευθυντήρια γραμμή για την άσκηση της γονικής μέριμνας ή της επιμέλειας στην περίπτωση διαφωνίας των γονέων των τέκνων και της προσφυγής τους στο δικαστήριο, αλλά και πυρήνας για τον προσδιορισμό της άσκησής της είναι το αληθινό συμφέρον του τέκνου, που αποσκοπεί στην ανάπτυξη του ανηλίκου σε μια ανεξάρτητη και υπεύθυνη προσωπικότητα. Για την εξειδίκευση της αόριστης αυτής νομικής έννοιας δεν παρέχονται από τον νομοθέτη εκ των προτέρων προσδιοριστικά στοιχεία πέραν από το επιβαλλόμενο στον δικαστή καθήκον να σεβαστεί την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις εξαιτίας του φύλου, της κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσιακής - οικονομικής κατάστασής τους. Η μικρή ηλικία του ανηλίκου τέκνου και το φύλο του δεν αποτελούν κυρίαρχο κατά νόμο στοιχείο για τον προσδιορισμό του συμφέροντος του ανηλίκου αναφορικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή της επιμέλειας στον ένα ή τον άλλο από τους γονείς του, γιατί η άποψη ότι η γονική μέριμνα των μικρής ηλικίας τέκνων πρέπει να ανατίθεται στη μητέρα τους λόγω του ότι έχουν ανάγκη της μητρικής στοργής και ιδιαίτερων περιποιήσεων, εξακολουθεί να ισχύει, κατά τις νεότερες ιατρικές παιδαγωγικές και ψυχολογικές έρευνες, μόνο για την νηπιακή ηλικία, για την οποία αναγνωρίζεται σαφής βιοκοινωνική υπεροχή στη μητέρα, ενώ για το μεταγενέστερο χρόνο αναγνωρίζεται ο σοβαρός ρόλος του πατέρα στην όλη διαμόρφωση των διαπροσωπικών σχέσεων του τέκνου. Στην δικαστική, συνεπώς, κρίση καταλείπεται ευρύ πεδίο ώστε, αφού ληφθούν υπόψη, όλες οι σχέσεις και οι περιστάσεις, να καταλήξει σε ρύθμιση τέτοια, που να εξυπηρετείται καλύτερα το συμφέρον του ανηλίκου τέκνου. Κρίσιμα προς τούτο στοιχεία είναι, μεταξύ άλλων, η καταλληλότητα του ή των γονέων για την ανάληψη του έργου της διαπαιδαγώγησης και της περίθαλψης του ανηλίκου τέκνου, και οι έως τότε δεσμοί του τέκνου με τους γονείς και (τυχόν) αδελφούς του. Για το σκοπό αυτό λαμβάνεται υπόψη η προσωπικότητα και η παιδαγωγική καταλληλότητα του κάθε γονέα και συνεκτιμώνται οι συνθήκες κατοικίας και η οικονομική κατάσταση τούτων. Επίσης, από τις ίδιες ως άνω διατάξεις συνάγεται και ότι το συμφέρον του τέκνου λαμβάνεται υπό ευρεία έννοια, προς διαπίστωση δε της συνδρομής του εξετάζονται πάντα τα επωφελή και πρόσφορα για τον ανήλικο στοιχεία και περιστάσεις. Ουσιώδους σημασίας είναι και η επισημαινόμενη στο νόμο ύπαρξη ιδιαίτερου δεσμού του τέκνου προς τον ένα από τους γονείς του και η περί αυτού ρητώς εκφραζόμενη προτίμηση του, την οποία συνεκτιμά το δικαστήριο ύστερα και από τη στάθμιση του βαθμού της ωριμότητας του. Με δεδομένη την ύπαρξη του εν λόγω δεσμού του τέκνου προς το συγκεκριμένο γονέα, αυτός θεωρείται ότι έχει τη δυνατότητα αποτελεσματικότερης διαπαιδαγώγησης προς όφελος του ανηλίκου και επομένως ότι είναι ο πλέον κατάλληλος για την επιμέλειά του, όμως υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι ο ιδιαίτερος αυτός δεσμός του τέκνου προς τον ένα από τους γονείς του έχει αναπτυχθεί φυσιολογικά και αβίαστα ως ψυχική στάση, η οποία είναι

προϊόν της ελεύθερης και ανεπηρέαστης επιλογής του ανηλίκου, που έχει την στοιχειώδη ικανότητα διάκρισης. Πρέπει δε να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη, ότι ο ανήλικος, που έχει ακόμη ατελή την ψυχοπνευματική ανάπτυξη και την προσωπικότητά του υπό διαμόρφωση, υπόκειται ευχερώς σε επιδράσεις και υποβολές των γονέων ή άλλων, οι οποίες, έστω και χωρίς επίγνωση γενόμενες, οδηγούν ασφαλώς στο σχηματισμό της μονομερούς διαμόρφωσης και προτίμησης προς τον ένα από τους γονείς, οπότε η προτίμησή του δεν εξυπηρετεί πάντοτε και το αληθές συμφέρον του (ΑΠ 1016/2019, ΕφΑΔ & ΠολΔ 2020, σελ. 640). Περαιτέρω, επί αντιθέτων αγωγών των διαζευγμένων ή εν διαστάσει τελούντων γονέων, για ανάθεση της γονικής μέριμνας ή επιμέλειας του προσώπου των ανηλικών τέκνων τους, το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις σχέσεις και περιστάσεις, μπορεί να καταναίμει μεταξύ τούτων την άσκηση των τριών βασικών λειτουργιών της γονικής μέριμνας, καθώς και των διαφόρων υπολειτουργιών -τομέων της επιμέλειας του προσώπου τους, όπως είναι η μόρφωση, εκπαίδευση, υγεία, περίθαλψη κλπ, με γνώμονα πάντοτε το συμφέρον των τέκνων, προκειμένου να μην αποξενώνονται από τον ένα γονέα τους, ούτε να αποκλείεται αυτός τελείως από την άσκηση των ως άνω σημαντικών λειτουργικών δικαιωμάτων του (ΑΠ 616/2020 στην ΤΝΠ Νόμος). Εξάλλου, κριτήριο για την καταλληλότητα ή μη του γονέα να του ανατεθεί η άσκηση της γονικής μέριμνας ή της επιμέλειας των ανηλικών τέκνων κατ' αποκλεισμό του άλλου γονέα μπορεί να αποτελέσει και ο τρόπος άσκησης αυτής, όταν ήδη εκείνος μετά την επελεύση διάσταση των συζύγων ασκούσε εν τοις πράγμασι ή προσωρινά με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων το σχετικό λειτουργικό δικαίωμα. Έτσι, εάν για παράδειγμα κατά τον παραπάνω χρόνο παρεμπόδισε αδικαιολόγητα την επικοινωνία των τέκνων με τον άλλο γονέα, τούτο συνιστά καταχρηστική άσκηση της γονικής μέριμνας, του είναι δυνατόν να επισύρει ακόμη και τις συνέπειες του άρθρου 1532 ΑΚ. Κι αυτό, γιατί η συστηματική και κατ' επανάληψη παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου από τον γονέα που ασκεί την επιμέλεια με τον άλλο γονέα μπορεί να οδηγήσει σε αποκοπή του τέκνου από τον γονέα με τον οποίο αυτό δεν διαμένει μαζί, κατάσταση που συνιστά γονική αποξένωση και οδηγεί σε δομικές ανισορροπίες και σε τελική ανάλυση στη συναισθηματική κακοποίηση του παιδιού [βλ. Καθηγήτρια Αστικού Δικαίου Νομικής Σχολής ΕΚΠΑ Χριστίνα Σταμπέλου στα σχόλια της κάτω από την ΠολΠραΘ 124/2021, ΕφΑΔ &, ΠολΔ 2021, σελ. 193, η οποία αναφέρει ότι η ψυχιατρική έννοια του Συνδρόμου Γονικής Αποξένωσης (Parental Alienation Syndrome ή συνοπτικά PAS) αναπτύχθηκε από τον αμερικανό καθηγητή και ψυχίατρο ....., βλ. και μελέτη Δεμερτζή Κ., Γονική Αποξένωση: μια προσέγγιση από την άποψη της θεωρίας των διαπραγματεύσεων, ΕφΑΔΠολΔ 2010, σελ. 384 επ.]. Τονίζεται δε ότι ήδη το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) με την απόφασή του υπ' αριθ. 60457/2000 της 5ης Φεβρουαρίου 2004, έκρινε ότι αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο της οικογενειακής ζωής η αμοιβαία απόλαυση της συντροφιάς μεταξύ του γονέα και του τέκνου, έστω και αν η σχέση μεταξύ των γονέων έχει καταρρεύσει και εγχώρια μέτρα (αποφάσεις δικαστηρίων) που εμποδίζουν την απόλαυση αυτή αποτελούν παρέμβαση στο δικαίωμα, το προστατευόμενο από το άρθρο 8 της Σύμβασης (βλ. Π. Βαφειάδου/Π. Ρεντούλη σε Χαρούλα Απαλαγάκη, ΚΠολΔ Ερμηνεία κατ' άρθρο, τόμος 2, 4η έκδοση, σελ. 2505, παρ.1, σχόλια Κ. Μπέη στην ΑΠ 429/2002, Δ 2004, σελ. 12, Π. Βογιατζή, Δικαίωμα επικοινωνίας του διαζευγμένου γονέα με το τέκνο του, Συνήγορος 2004, σελ. 480). Ασφαλώς, βέβαια και υπάρχουν περιπτώσεις που η λήψη μέτρων από τον ασκούντο την επιμέλεια γονέα για τον περιορισμό της επικοινωνίας του ανηλίκου τέκνου με τον έτερο γονέα δικαιολογείται από το ίδιο το συμφέρον του τέκνου, όπως π.χ. σε διαπιστωμένες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος του τέκνου ή σεξουαλικής

κακοποίησης ή παρενόχλησης αυτού από τον τελευταίο αυτό γονέα. Περαιτέρω, μία από τις επιτρεπόμενες από τον ελληνικό Αστικό Κώδικα, όπως ισχύει μέχρι σήμερα, λύσεις, σχετικά με την ανάθεση της άσκησης της γονικής μέριμνας (ή της επιμέλειας) των ανηλίκων τέκνων από το δικαστήριο σε περίπτωση διάστασης των συζύγων και διαφωνίας τους ως προς το ποιος εκ των δύο θα αναλάβει τη γονική μέριμνα ή την επιμέλεια των τέκνων είναι η χρονική κατανομή ή εναλλασσόμενη άσκηση όλων των εκφάνσεων της γονικής μέριμνας. Επιφυλάξεις διατυπώθηκαν από την ελληνική θεωρία ως προς τη σκοπιμότητα αυτής της ρύθμισης, καθόσον η παράλληλη ύπαρξη δυο κέντρων ζωής θεωρείται ότι προκαλεί στο τέκνο έλλειψη σταθερότητας και ανασφάλειας, που αναστατώνουν και απορρυθμίζουν τη ζωή του παιδιού. Επιπλέον, προβλέπεται ότι ενδέχεται να δημιουργηθούν συνεχείς εντάσεις και τριβές μεταξύ των γονέων, καθόσον η εναλλασσόμενη ανατροφή απαιτεί μια πραγματική συνεργασία μεταξύ τους στις επιλογές και στη διαχείριση του ανηλίκου κατά τρόπο παραγωγικό (Παπαχρίστου, Αρμ 1985/101-103). Ωστόσο, διεθνώς, υποστηρίζεται σθεναρά ότι με την εναλλασσόμενη κατοικία, κατοχυρώνεται μια καλύτερη ισορροπία ανάμεσα στους γονείς, στη φροντίδα και ανατροφή των τέκνων, προσφέροντας στον ανήλικο τη δυνατότητα να διαβιεί στην καθημερινή του ζωή τόσο με τον πατέρα όσο και τη μητέρα. Το παιδί έχει δυο λειτουργικά σπίτια, την πατρική και μητρική του κατοικία. Ενθαρρύνεται έτσι η ισόρροπη επαφή του παιδιού και με τους δυο γονείς. Επιπλέον, σημειώνεται ότι η κοινωνία έχει αλλάξει, η γυναίκα λόγω της επαγγελματικής της απασχόλησης βρίσκεται πλέον σε δυσκολία να φροντίσει μόνη της τα τέκνα, ενώ η σχέση των πατέρων με τα τέκνα τους δεν είναι η ίδια με αυτή που επικρατούσε παλαιότερα. Επιπλέον, έχει παρατηρηθεί ότι δυο σαββατοκύριακα εναλλάξ το μήνα, δεν επιτρέπουν στον γονέα που δεν διαμένει με το τέκνο να ασκήσει μια πραγματική επιρροή στην ανατροφή των τέκνων του. Η θεματική δεν πρέπει να περιοριστεί μόνο σε νομικό επίπεδο, αλλά πρέπει να συμπεριλάβει και τις επιστημονικές ανακαλύψεις στους τομείς της ιατρικής και της ψυχολογίας. Επισημαίνεται ότι από τις νεότερες ιατρικές και ψυχολογικές έρευνες δεν προκύπτει κανένα αρνητικό αποτέλεσμα από την κοινή ανατροφή, που μοιράζεται ισομερώς μεταξύ δυο σπιτιών. Αντίθετα, η ύπαρξη της διπλής κατοικίας θεωρείται ευεργετική και απαραίτητη για την προστασία της ισόρροπης ανάπτυξης του παιδιού. Τα παιδιά που ζουν εναλλάξ και με τους δυο γονείς με ίση κατανομή του χρόνου, ανέφεραν υψηλότερα επίπεδα ικανοποίησης από τη ζωή τους από εκείνα που υπάγονται σε άλλη ρύθμιση για χωρισμένες οικογένειες (.. (2011), ., 42, α. 871-890, .. (2002), ... 16, σελ. 91-102). Την αρχή της εναλλασσόμενης κατοικίας (...) και μετά τη διάσταση, εισηγείται και το Συμβούλιο της Ευρώπης με το υπ? αριθ. 2079/2-10-2015 ψήφισμά του, με το οποίο προσκαλεί τα κράτη μέλη να την εισαγάγουν στη νομοθεσία τους, αποκλείοντας την εφαρμογή της σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας, κακοποίησης του παιδιού και αδιαφορίας, που δημιουργούν κινδύνους για τη σωματική και ψυχική υγεία του τέκνου. Αυτό το ψήφισμα, στηρίχθηκε σε μετά - ανάλυση πολυάριθμων διεθνών μελετών (...(2014), .., 55,613-635), που κατέδειξαν τα οφέλη από την εναλλασσόμενη κατοικία και τις αρνητικές επιπτώσεις που προέρχονται από την αποκλειστική επιμέλεια, στην οποία ο χρόνος συναναστροφής του παιδιού με το λιγότερο ευνοημένο γονέα είναι κάτω του 33%. Περαιτέρω, ο χωρισμός δεν είναι καθαυτός δείκτης της έλλειψης γονικής ικανότητας, και η υπαιτιότητα του ενός ή του άλλου γονέα για το διαζύγιο ή τη διακοπή της συμβίωσης δεν ασκεί επιρροή στην άσκηση της γονικής μέριμνας.

Επίσης, η καταλληλότητα του ενός γονέα να αναλάβει την άσκηση της επιμέλειας δεν αποτελεί ταυτόχρονα και ένδειξη ακαταλληλότητας του άλλου (Μιχαλακάκου, Η κακή άσκηση της γονικής μέριμνας κατά τη Νομολογία, 2015, σελ. 40). Αμφότεροι κατά τεκμήριο είναι ικανοί στο γονεϊκό

ρόλο και το ανήλικο έχει το δικαίωμα να διατηρεί μια ισορροπημένη σχέση και με τους δυο γονείς. Ιδανική λύση είναι η διατήρηση της συμμετοχής και η ενεργητική παρουσία και των δυο γονέων στην ανατροφή του παιδιού, γιατί το τελευταίο δεν χρειάζεται μόνο τον καλύτερο από αυτούς (Δεμερτζής, Η ουσιαστική και δικονομική αναγκαία μεταρρύθμιση της επιμέλειας, Δ. 2008/140 επ. και ΜΠρΝαξ 156/2017, με τη σημείωση Γ. Βαλμαντώνη σε ΕλλΔνη 2018 σελ. 531 επ.).

Υποστηρίζεται βέβαια ότι για να λειτουργήσει αποτελεσματικά η χρονικά κατανεμημένη γονική μέριμνα ή επιμέλεια μεταξύ των δύο γονέων απαιτείται η δυνατότητα συνεννόησης μεταξύ τους. Ωστόσο, η τυχόν εξάρτηση της χρονικά κατανεμημένης γονικής μέριμνας ή επιμέλειας από τη διάθεση συνεργασίας των γονέων αποδυναμώνει τη συγκεκριμένη λύση, καθώς αφήνει τη δυνατότητα στο γονέα που είναι περισσότερο συναισθηματικά δεμένος με τα παιδιά να τα επηρεάσει σε βάρος του άλλου γονέα και να επιτύχει μέσω της άρνησής του να συνεργαστεί για μια τέτοια λύση, το μείζον, ήτοι να ασκεί αυτός αποκλειστικά τη γονική μέριμνα ή επιμέλεια των τέκνων, περιθωριοποιώντας τον άλλο γονέα. Ασφαλώς, γνώμονας για την σχετική απόφαση του δικαστηρίου είναι το συμφέρον του ανήλικου τέκνου, όπως τούτο κρίνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση χωριστά, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της κάθε υπόθεσης και σε περίπτωση που ο ένας γονέας κρίνεται ακατάλληλος για την άσκηση του παραπάνω λειτουργικού δικαιώματος, ανατίθεται τούτο στο γονέα που μπορεί να ανταποκριθεί, ενώ ο άλλος γονέας περιορίζεται στην άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας με το τέκνο (ΕφΠειρ 298/2021 δημ. στο site του Εφετείου Πειραιά). Εξάλλου, στο ίδιο ως άνω πνεύμα της ενεργητικής παρουσίας και των δυο γονέων στην ανατροφή του τέκνου κινήθηκε και ο Ν. 4800/2021, που τροποποίησε τον ΑΚ και επέφερε μεταρρυθμίσεις στις σχέσεις γονέων και τέκνων μετά τη διακοπή της συμβίωσης, το διαζύγιο, την ακύρωση του γάμου ή τη λύση του συμφώνου συμβίωσης, θεσπίζοντας, μεταξύ άλλων, την από κοινού και εξίσου άσκηση της γονικής μέριμνας και από τους δύο γονείς, η ισχύς του οποίου ξεκινά από 16.09.2021. Τέλος, το δικαστήριο έχει και την ευχέρεια να ρυθμίσει το δικαίωμα επικοινωνίας του ενάγοντος που ζητεί την ανάθεση σε εκείνον της άσκησης της επιμέλειας του τέκνου του και ακόμη και χωρίς αίτημα, αφού αυτό σαφώς επιβάλλεται από το συμφέρον των τέκνων (... σε ..... ΑΚ ως άρθρο, 1520 αρ. 46) καθώς στο μείζον θέμα της ρυθμίσεως της γονικής μέριμνας περιλαμβάνεται και το έλασσον της ρυθμίσεως της επικοινωνίας του γονέως με το τέκνο που διαμένει με τον άλλο γονέα (ΕφΛαρ 387/2006 δημ ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΑθ 7486/83, ΕλλΔ/νη 25.918).

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάσθηκαν νομίμως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και περιέχονται στα υπ` αριθ. ..../2019 πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως του παρόντος Δικαστηρίου, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που νομίμως επικαλέστηκαν και προσκόμισαν οι διάδικοι κατά την προηγούμενη συζήτηση, και τα επαναφέρουν κατά την παρούσα συζήτηση, καθώς και από όλα τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν το πρώτον κατά την παρούσα επαναλειφθείσα συζήτηση (ΟΛΑΠ 30/1997, 1336/2002, ΑΠ 836/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), από τα οποία άλλα έχουν πλήρη αποδεικτική δύναμη και άλλα εκτιμώνται ως δικαστικά τεκμήρια, κατά το άρθρο 395 ΚΠολΔ, μερικά από τα οποία (έγγραφα) μνημονεύονται παρακάτω, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα κατά την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς (ΑΠ 354/2006, ΑΠ 1084/2002 ΝΟΜΟΣ), από τη διαβιβασθείσα με το υπ` αριθ. πρωτ. ..../22.01.2021 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Πειραιά απόρρητη από 20.04.2018 έκθεση κοινωνικής έρευνας της Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου ...., από την

προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τους διαδίκους από 17.06.2020 παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη του παιδοψυχιάτρου ....., που διόρισε το παρόν Δικαστήριο, καθώς και από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από την εναγόμενη από 12.10.2020 έκθεση τεχνικού συμβούλου παιδοψυχιάτρου ....., μη λαμβανομένης υπόψη της επικαλούμενης και προσκομιζόμενης από τον ενάγοντα από 21.01.2021 υπεύθυνης δήλωσης της ....., η οποία δόθηκε ειδικά προς το σκοπό να χρησιμεύσει ως αποδεικτικό μέσο στη δίκη αυτή και έτσι, δε λαμβάνεται καθόλου υπόψη από το Δικαστήριο ούτε ως δικαστικό τεκμήριο, διότι διαφορετικά γίνεται καταστρατήγηση των διατάξεων των άρθρων 396 επ. ΚΠολΔ που αναφέρονται στο αποδεικτικό μέσο των μαρτύρων (ΑΠ 780/2012, ΝΟΜΟΣ), και χωρίς να λαμβάνεται υπ? όψη η επικαλούμενη και προσκομιζόμενη από την εναγόμενη υπ` αριθ. .../2015 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Ειρηνοδίκη Πειραιά, για την οποία δεν προκύπτει για ποιο λόγο λήφθηκε, ήτοι εάν λήφθηκε στο πλαίσιο κάποιας άλλης δίκης και ποιός, καθώς ουδέν αναφέρει η εναγόμενη περί τούτου, κρίνεται δε από το παρόν Δικαστήριο ότι αυτή λήφθηκε για να χρησιμοποιηθεί σε δίκες των διαδίκων αφορώσες στην επιμέλεια των τέκνων τους, συμπεριλαμβανομένης και της παρούσας, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ληφθεί υπόψη ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΑΠ 627/2018 ΝΟΜΟΣ), σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά :

Οι διάδικοι τέλεσαν νόμιμο θρησκευτικό γάμο την 29η Δεκεμβρίου 2007, στον Ιερό Ναό ..... Από το γάμο τους δε αυτόν απέκτησαν δύο τέκνα, την ..., γεννηθείσα την 6η Δεκεμβρίου 2009, και την ..., γεννηθείσα την 04η Οκτωβρίου του 2012. Η έγγαμη όμως συμβίωση των διαδίκων δεν εξελίχθηκε ομαλά και, τελικά, διασπάσθηκε οριστικά την 27η.01.2014, οπότε η εναγόμενη απεχώρησε από τη συζυγική οικία στην .. Αττικής μαζί με τα ανωτέρω τέκνα τους και διαμένουν έκτοτε μόνιμα στον .... Αττικής, ενώ ο ενάγων εξακολουθεί να διαμένει στη συζυγική οικία. Κατόπιν δε της ασκηθείσας από τον νυν ενάγοντα της από 20.07.2016 και με γενικό αριθμό κατάθεσης .../2016 αγωγής διαζυγίου, ο γάμος των διαδίκων λύθηκε δυνάμει της υπ` αριθ. 4072/2018 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, που ήδη έχει καταστεί αμετάκλητη. Ακολούθως, επί ασκηθεισών αντίθετων αιτήσεων των ίδιων διαδίκων εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων η υπ? αριθ. 1554/2014 απόφαση του ίδιου ως άνω Δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας ανατέθηκε προσωρινά η άσκηση της επιμέλειας των ανηλικών τέκνων τους στη μητέρα τους, υποχρεώθηκε ο πατέρας αυτών στην καταβολή μηνιαίας διατροφής για λογαριασμό τους εκ συνολικού ποσού 600,00 ευρώ και ρυθμίστηκε προσωρινά το δικαίωμα επικοινωνίας του με τα εν λόγω ανήλικα τέκνα του. Στη συνέχεια δε, την 20η.05.2015, συνεκδικάσθηκαν από το παρόν Δικαστήριο η από 23.09.2014 με αριθ. κατ. ..../2014 αγωγή της νυν εναγόμενης και η από 22.09.2014 με αριθ. κατ. .../2014 αγωγή του νυν ενάγοντος, επί των οποίων εκδόθηκε η υπ` αριθ. 4719/2015 απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου, η οποία κατέστη τελεσίδικη μετά την έκδοση της υπ` αριθ. 457/2017 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Πειραιά, που απέρριψε ως ουσιαστικά αβάσιμες τις ασκηθείσες αντίθετες εφέσεις των διαδίκων κατά της προαναφερόμενης πρωτόδικης απόφασης, και ανατέθηκε η οριστική επιμέλεια των ανηλικών τέκνων τους στην εναγόμενη μητέρα τους, καθορίστηκε το ποσό της μηνιαίας διατροφής που οφείλει ο εδώ ενάγων πατέρας τους να καταβάλλει στην τελευταία για λογαριασμό τους στο συνολικό και για τα δύο τέκνα ποσό των 900,00 ευρώ, και ρυθμίστηκε το δικαίωμα επικοινωνίας του με αυτά ως εξής: α) κάθε Τρίτη και Πέμπτη από ώρα 17.00 έως και ώρα 21:00`, β) κάθε δεύτερο και τέταρτο Σαββατοκύριακο εκάστου μηνός από το Σάββατο ώρα

10:00` έως Κυριακή ώρα 21.00, ενώ κάθε πρώτο και τρίτο Σαββατοκύριακο, που δεν θα φιλοξενούνται τα τέκνα από τον πατέρα τους, θα επικοινωνεί με αυτά την Παρασκευή από ώρα 17:00` έως ώρα 21:00`, γ) κατά τις εορτές Χριστουγέννων -Νέου έτους κάθε χρόνου, εναλλακτικά για μεν τα έτη που λήγουν σε ζυγό αριθμό, από την 23η έως την 30η Δεκεμβρίου και από ώρα 10:00` της 23ης Δεκεμβρίου έως ώρα 18:00` της 30ης Δεκεμβρίου, για δε τα έτη που λήγουν σε μονό αριθμό από την 31η Δεκεμβρίου έως την 6η Ιανουαρίου και από ώρα 10:00` της 31ης Δεκεμβρίου έως ώρα 18:00` της 6ης Ιανουαρίου, δ) κατά τις εορτές του Πάσχα, εναλλακτικά για μεν τα έτη που λήγουν σε μονό αριθμό από τη Μεγάλη Δευτέρα έως και την Κυριακή του Πάσχα από ώρα 10:00` της Μεγάλης Δευτέρας έως ώρα 10:00` της Δευτέρας του Πάσχα, για δε τα έτη που λήγουν σε ζυγό αριθμό από τη Δευτέρα της εβδομάδας της Διακαινησίμου έως και την Κυριακή του Θωμά από ώρα 10:00` της Δευτέρας της εβδομάδας της Διακαινησίμου έως ώρα 18:00` της Κυριακής του Θωμά, ε) κατά την περίοδο των θερινών διακοπών επί είκοσι ημέρες το μήνα Ιούλιο ή Αύγουστο, κατόπιν συνεννόησης, σύμφωνα με τις άδειες διακοπών των διαδίκων. Ο ενάγων με την κρινόμενη αγωγή του, ζητεί να μεταρρυθμιστεί η παραπάνω υπ` αριθ. 4719/2015 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου και να ανατεθεί στον ίδιο η άσκηση της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων τους καθώς, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται, η εναγομένη από την πρώτη στιγμή, κατά την οποία έλαβε αποδεδειγμένα γνώση της ανωτέρω υπ? αριθ. 4719/2015 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, την 18η.01.2016, κατέβαλλε κάθε δυνατή προσπάθεια να παρεμποδίσει την άσκηση της επικοινωνίας του με τα ανήλικα τέκνα τους, μη παραδίδοντάς τα τις ορισθείσες ημέρες και ώρες, και να αποκόψει και να αποξενώσει αυτά (τέκνα) από τον ίδιο (ενάγοντα) και το πατρικό περιβάλλον εν γένει, με την υποβολή τους σε ψευδείς μηνήμες και με την καλλιέργεια αρνητικών συναισθημάτων για αυτούς. Η εναγομένη, ανακρούοντας τους προδιαληφθέντες αγωγικούς ισχυρισμούς ισχυρίζεται ότι τα ανωτέρω ανήλικα τέκνα τους δεν επιθυμούν να επικοινωνούν με τον ενάγοντα πατέρα τους, διότι ο τελευταίος χειροδικεί εναντίον τους, δεν τα φροντίζει και δεν τα προστατεύει όταν ενώπιον του βιαιοπραγούν εναντίον τους ξαδέλφια τους από την πατρική γραμμή, είναι επανειλημμένος υποτιμητικός απέναντι στη μεγαλύτερη θυγατέρα του, ..., και επιτρέπει ο γαμπρός του, ..., να ενεργεί ασελγείς πράξεις στην ανήλικη .... . Ενόψει των προαναφερόμενων αντιφατικών ισχυρισμών των διαδίκων το παρόν Δικαστήριο εξέδωσε την υπ? αριθ. 3920/2019 μη οριστική απόφασή του, δυνάμει της οποίας διατάχθηκε η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο, προκειμένου, κατά την επαναλαμβανόμενη συζήτηση, να προσκομιστεί, με τη φροντίδα του επιμελέστερου των διαδίκων η διαταχθείσα πραγματογνωμοσύνη από τον παιδοψυχίατρο ....., ο οποίος κλήθηκε, κατόπιν εξέτασης των διαδίκων και των τέκνων τους, να γνωμοδοτήσει για τα ειδικότερα θέματα-ερωτήματα που του έθετε η εν λόγω απόφαση. Στη νομίμως προσκομιζόμενη από αμφοτέρους τους διαδίκους από 17.06.2020 παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη του παιδοψυχιάτρου ....., που διόρισε το παρόν Δικαστήριο, αναφέρεται ότι έλαβαν χώρα μεταξύ του πραγματογνώμονα, των διαδίκων και των τέκνων αυτών, οι ακόλουθες συναντήσεις, ήτοι τρεις συναντήσεις με τον ενάγοντα διάρκειας περίπου τριών ωρών, τρεις συναντήσεις με την εναγομένη διάρκειας περίπου δύο ωρών και πενήντα λεπτών, μια συνάντηση με τη ... διάρκειας περίπου πενήντα λεπτών, μια συνάντηση με την ... διάρκειας περίπου μιας ώρας και μια κοινή συνάντηση της .... με τον ενάγοντα διάρκειας περίπου τριάντα λεπτών. Ως προς τα ευρήματα του πραγματογνώμονα μετά την ολοκλήρωση της πραγματογνωμοσύνης, σε σχέση και με τα ερωτήματα που έθεσε το παρόν Δικαστήριο, αναφέρονται στο κεφάλαιο «ΣΚΕΠΤΙΚΟ - ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ», τα ακόλουθα : «1) ποια είναι η ψυχική κατάσταση των ως άνω ανήλικων τέκνων

των διαδικιών απέναντι στον πατέρα και τη μητέρα τους και, ειδικότερα, αν υπάρχουν θετικά ή κάποια αρνητικά συναισθήματα που τρέφουν για αυτούς και τότε αυτά γεννήθηκαν. Η ψυχική κατάσταση και των δυο παιδιών έναντι του πατέρα είναι αρνητική. Έχει επέλθει σημαντικού βαθμού αποστασιοποίησή τους από αυτόν και έχει καταστραφεί ο φυσιολογικός δεσμός γονέα-τέκνου. Για τη ... τα συναισθήματα αυτά άρχισαν να γεννώνται, σύντομα μετά τη διάσταση των γονέων της, οπότε ανέλαβε ρόλο προστάτη της μητέρας της και κατηγορού του πατέρα της. Κατά τη συναναστροφή της με τον πατέρα, η ... με ιδιαίτερη αυστηρότητα έκρινε πράξεις και παραλείψεις του. Αυτό ήταν ευκολότερο να συμβεί για δυο λόγους. Ο πρώτος ήταν η εξιδανίκευση της μητέρας άρα και των αντιδράσεών της ως «χρυσό μέτρο σύγκρισης» και ο δεύτερος η πιο «χαλαρή», ψύχραιμη ή «ανέμελη» στάση του πατέρα. Τέλος, τα επεισόδια άσκησης σωματικής τιμωρίας από τον πατέρα προς αυτή, νοηματοδοτήθηκαν σε υπερβολικό βαθμό από την ίδια, εξαιτίας της ήδη αυξανόμενα αρνητικής προδιάθεσής της, έναντι του. Άλλοι παράγοντες που συνέτειναν στην διαιώνιση και διόγκωση των αρνητικών συναισθημάτων ήταν ο «ουδέτερος» ρόλος της μητέρας, το μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς περιθώρια επανορθωτικών εμπειριών, ενδεχόμενα αρνητικά συναισθήματα του μητρικού περιβάλλοντος προς το πατρικό, η αδυναμία της ... να απεγκλωβιστεί από την εναντιωματική θέση έναντι του πατέρα που είχε δημιουργηθεί (τύψεις, ενοχές, ατομία, φόβος προδοσίας προς το μητρικό σύστημα), οι εκ του αποτελέσματος κρινόμενες ως αποτυχημένες προσπάθειες των ειδικών, η εμπλοκή της αστυνομίας και η διενέργεια δικαστηρίων που μπορεί να δημιουργήσουν υπερβολικούς φόβους αναγκάζοντάς ένα τέκνο να παραμείνει ή να ενισχύσει την αρνητική του θέση και άλλοι ίσως λόγοι. Για την ..., ισχύουν τα περισσότερα από τα παραπάνω (χωρίς να έχει νόημα η λεπτομερής διάκρισή τους), προστίθεται όμως ο παραδειγματισμός από τη μεγαλύτερη αδερφή, ... και το ακόμα μεγαλύτερο ποσό θάρρους που θα έπρεπε να επιδείξει για να διαχωρίσει η ίδια τη θέση της. Όσον αφορά στη σχέση και των δυο τέκνων με τη μητέρα τους κρίνεται ότι δε βοηθά την αυτονόμηση (μοίρασμα δωματίου, επιλογή να ανήκουν στο 15% των πιο «φοβισμένων» παιδιών που δεν επανεκκίνησαν τη φοίτηση, υπερπροστασία, υπερβολικές αντιδράσεις σε τραυματισμούς και καταστροφολογική σκέψη). Ο ποιοτικός χρόνος με την ίδια κρίνεται αντικειμενικά λίγος, γεγονός που μπορεί να δημιουργεί «τεχνητή» έλλειψή της και ίσως συντελεί στη διαιώνιση της κατάστασης της μη επικοινωνίας με τον πατέρα καθώς και η μητέρα και τα τέκνα πιθανολογείται ότι είναι «διψασμένα» για περισσότερη επαφή μεταξύ τους. Και τα δυο τέκνα έχουν την τάση να εξιδανικεύουν τη μητέρα, τα λόγια και τις πράξεις της. Οι διατυπώσεις ότι θέλουν να είναι «μόνο» με τη μητέρα, υποδηλώνει σχέση συγχώνευσης, αλλά και υπέρμετρου φόβου ότι θα τη χάσουν. 2) εάν η διαμονή αυτών με τον ένα ή τον άλλον γονέα τους είναι ικανή να τους παρέχει κάθε συναισθηματική και ηθική στήριξη, που τα ανήλικα της δικής τους ηλικίας, έχουν απόλυτη ανάγκη, και πως θα επηρεάσει την ομαλή ψυχοσωματική και ψυχοπνευματική τους ανάπτυξη, ενόψει του τρόπου διαπαιδαγώγησης που ακολουθεί ο καθένας τους. Και οι δυο γονείς φέρουν αντικειμενικά πολύ καλά χαρακτηριστικά και είναι ικανοί να δείχνουν αγάπη για τα τέκνα τους. Ομοίως είναι απόλυτα ικανοί να διεκπεραιώνουν τα καθήκοντα φροντίδας και τις υποχρεώσεις τους προς τα τέκνα για τα διαδικαστικά θέματα. Υπάρχουν διαφορές στους γονείς ως προς τη φιλοσοφία και τους τρόπους διαπαιδαγώγησης. Η μητέρα κρίνεται υπερπροστατευτική, αγχώδης και υπέρ του δεόντως προσανατολισμένη προς τις μαθητικές υποχρεώσεις. Ο πατέρας εμφανίζεται πιο ψύχραιμος ως προς τις αντικειμενικές προκλήσεις, χωρίς να υστερεί στην ουσία, ωστόσο δείχνει να έχει εντονότερες συναισθηματικές διακυμάνσεις ως προς τα ίδια τα παιδιά - είναι πιο παρορμητικός. Το άγχος (π.χ. για τον

κορωνοϊό), η καταστροφολογική σκέψη (αναπηρία από τρύπημα βελόνας στο πάρκο), η τελειομανία (θυσία του προσωπικού χώρου όλων για τη δημιουργία «δωματίου μελέτης») είναι συστατικά που έχουν περάσει στα τέκνα και δεν ευνοούν την ανάπτυξη αυτόνομης και δυνατής προσωπικότητας. Από την άλλη ο πατέρας δεν έχει αξιολογηθεί σε «πραγματικές συνθήκες». Πιθανολογείται ότι και ο ίδιος μπορεί λόγω της παρορμητικότητας, της ανυπομονησίας του και του δικού του άγχους να βοηθήσει τα παιδιά, όπως ο ίδιος το αντιλαμβάνεται, να εμφανίσει πιεστικές συμπεριφορές, όχι τόσο συμβατές με τις μειωμένες (στην παρούσα φάση) ψυχικές δυνάμεις των τέκνων. 3) εάν η τυχόν ανατροπή της υπάρχουσας μέχρι σήμερα κατάστασης, με την απόσπαση των ανωτέρω ανηλίκων από το οικείο τους περιβάλλον, το σχολείο, τους συγγενείς και τους φίλους τους, ώστε να διαμείνουν με τον πατέρα τους, σε περίπτωση που ο τελευταίος τυχόν αναλάβει την επιμέλεια του προσώπου τους, αντενδίδνεται και θα έχει δυσμενείς συνέπειες για την ψυχολογία τους ή είναι εφικτή και μπορούν αυτά (ανήλικα) να προσαρμοστούν ευχερώς και δίχως προβλήματα ανασφάλειας ή εγκατάλειψης στο νέο κοινωνικό περιβάλλον του πατέρα τους. Η αλλαγή περιβάλλοντος δε θα είναι εύκολη, καθώς πρόκειται για δύο ψυχικά αδύναμα παιδιά (εξαιτίας της συναισθηματικής προσκόλλησης στη μητέρα) που θα θέσουν σε ισχυρή δοκιμασία οποιονδήποτε προσπαθήσει να εφαρμόσει την αλλαγή του περιβάλλοντος τους. Η αλλαγή σχολικού πλαισίου ή του φιλικού περιβάλλοντος δεν είναι αυτονόητη συνέπεια της αλλαγής του καθεστώτος επιμέλειας. Ωστόσο η πιθανολογούμενη αντικειμενική δυσκολία να εφαρμοστεί, αποτελεί ξεχωριστό μέγεθος από την αντένδειξη, καθώς στην αντένδειξη συνυπολογίζεται και το προσδοκώμενο όφελος. Αναμένεται δυσκολία των τέκνων να προσαρμοστούν. Ο εκτιμώμενος χρόνος προσαρμογής είναι αδύνατο να σταθμιστεί καθώς εξαρτάται από τη στάση της μητέρας, την υποστήριξη -διευκόλυνση των τέκνων από ειδικούς, το ταλέντο του πατέρα, την ουσιαστική και όχι προσχηματική εμπλοκή των ιδίων σε συμβουλευτικές συνεδρίες γονέων από Παιδοψυχίατρο κ.ά. Αν κάποια από τα παραπάνω γίνουν μετρίως καλά, τότε η προσαρμογή μπορεί να γίνει σχετικά σύντομα. Ωστόσο, χωρίς την ουσιαστική συνεργασία και των δυο γονέων, που μέχρι τώρα δεν έχει υπάρξει, δεν θα είναι εύκολος ο αρχικός αποχωρισμός, ούτε οι πρώτες μέρες εφαρμογής της αλλαγής του καθεστώτος. Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψιν ότι αν η επιθυμία των τέκνων αλλά και της μητέρας είναι να παραμείνουν μαζί, είναι εύκολο να δημιουργηθούν παγίδες προς τον πατέρα σε κάθε στάδιο της συνοίκησης του με αυτά από τον τρόπο διαπαιδαγώγησης, τον τρόπο μελέτης, τον ποιοτικό χρόνο μέχρι τα πιο επουσιώδη και καθημερινά ζητήματα π.χ. άρνηση πειθαρχίας στις ώρες νυχτερινού ύπνου, προκλήσεις προς αυτόν κ.ά. Ως προς το προσδοκώμενο όφελος, πρέπει να ληφθεί υπόψιν ότι αφ' ενός έχει επέλθει αποξένωση από έναν επαρκή πατέρα και αφ' ετέρου κακώς διαμορφώθηκε εξαρτητική σχέση των παιδιών προς τη μητέρα, παράγοντες που δυσχεραίνουν και την εφαρμογή της απόφασης. 4) αν τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων έχουν πλήρη συνείδηση των όσων φέρονται να εξιστορούν σε βάρος του πατέρα τους περί άσκησης βίας σε βάρος των ιδίων (ανηλίκων) από αυτόν και από πρόσωπα του περιβάλλοντος του τελευταίου, περί υποτιμητικής συμπεριφοράς του (πατέρα) απέναντι στη μεγαλύτερη θυγατέρα του, ..., και αναφορικά με την τέλεση ασελών πράξεων σε βάρος της ανήλικης ... εκ μέρους του γαμπρού του ενάγοντος, ..., ή τα ανωτέρω κατευθύνονται από τη φαντασία τους ή την υποβολή τρίτου προσώπου, και, τέλος, να διερευνήσει όποιο θέμα κρίνει εκείνος (πραγματογνώμονας) ότι μπορεί να συνδράμει στο σχηματισμό πληρέστερης εικόνας αναφορικά με το ερευνητέο ζήτημα της ανάθεσης της επιμέλειας των ανωτέρω ανήλικων τέκνων. Δεδομένων της ψυχικής προσκόλλησης των τέκνων προς τη μητέρα τους και της απόρριψης του πατέρα τους, όπως έχουν

διαμορφωθεί τα τελευταία δυο χρόνια, πιθανολογείται ότι υπάρχει συμφέρον προς τη μεγαλοποίηση γεγονότων. Δεύτερον, πιθανολογείται ενασχόληση τουλάχιστον ενός ατόμου, με τον τρόπο αφήγησης και την αναφορά των συμβάντων, σε ακαθόριστο βαθμό. Τρίτο εύρημα αποτελεί η αφήγηση με τις ίδιες σχεδόν κωδικοποιημένες φράσεις «το τελευταίο συμβάν», «κάτω από τα ρούχα» και από τα δυο τέκνα, όπως και η ευφράδεια τους στην αφήγηση συγκεκριμένων περιστατικών συγκρινόμενα με τη συστολή τους σε απαντήσεις γενικού περιεχομένου ή στην αφήγηση άλλων περιστατικών. Από όλα τα παραπάνω, αν και προσωπικά πιστεύω ότι υπήρξε σωματική τιμωρία ή αντίδραση του πατέρα, τείνω να πιστέψω ότι υπάρχει βαθμός υπερβολής στις περιγραφές. Επίσης, πρέπει να σχολιαστεί η αδυναμία παροχής παραπάνω πληροφοριών σχετικών με τα συμβάντα από τα παιδιά (μπουφάν ή κοντομάνικα), αλλά και αντιφάσεις (παραλαβή με παράδοση των τέκνων στις δυο αφηγήσεις). Τέλος, η αίσθηση που έχουν ή παρουσιάζουν ότι π.χ. ο πατέρας χτυπούσε συνεχώς τη ..., μας κάνει να υποθέσουμε και μέσω αυτής της οδού, ότι υπάρχει ανάγκη μεγαλοποίησης των γεγονότων. Σε τέτοιες ηλικίες και για σχετικά μακρινά γεγονότα (ειδικότερα για την ...) το συναίσθημα μπορεί να υπερτερεί του γεγονότος, το οποίο μπορεί να διογκωθεί ή να εμπλουτιστεί αργότερα. Δεν αναφέρθηκαν περιστατικά βίας από άτομα του περιβάλλοντος του πατέρα. Αν υπήρξαν επεισόδια υποτιμητικής συμπεριφοράς του πατέρα προς τη ... , αναμένεται να είναι και αυτά διογκωμένα στην αφήγησή της για τους γνωστούς λόγους. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψιν ο δικός της βαθμός ευθιξίας και ευαισθησίας στην κριτική. Δεν προκύπτει από καμία αφήγηση όμως, ότι υπήρχε συστηματικά τέτοια ή άλλη αδόκιμη συμπεριφορά του πατέρα προς κανένα τέκνο. Δεν αναφέρθηκαν ασελγείς πράξεις. Η ίδια η μητέρα στην αφήγησή της αναφέρει ότι δεν έχει υποψίες "για κάτι άλλο", όπως η ίδια λέει ότι και ο κ. .... που παρακολουθούσε τα παιδιά εκείνη την περίοδο, δεν ανίχνευσε σχετικές ενδείξεις. Επίσης, ούτε από τα παιδιά, περιγράφεται πράξη που μπορεί να θεωρηθεί ασελγής, ενώ άλλωστε και οι αφηγήσεις τους ως προς τον τόπο και χρόνο τέλεσής τους ή το ότι με τον ίδιο τρόπο ο θείος .... φερόταν και στα δικά του τέκνα, χωρίς να έχουν εκφραστεί ανησυχίες από το δικό του περιβάλλον, αποκλείουν την πιθανότητα να έχει υπάρξει σχετικό συμβάν. Σχετικά με το ερευνητέο ζήτημα της ανάθεσης της επιμέλειας των τέκνων θα ήθελα να προσθέσω, ότι θα πρέπει να διερευνηθούν και οι προθέσεις, η επιθυμία του πατέρα. Έχω την αίσθηση ότι αν προστατευόταν η επικοινωνία με τα τέκνα του και δεν είχε επέλθει αποξένωση, δε θα έθετε ζήτημα επιμέλειας, καθώς σε όλα τα άλλα ζητήματα δείχνει να εμπιστεύεται τη μητέρα. Από την άλλη, προκειμένου να διαφυλάξει ο ίδιος αλλά και το Δικαστήριο το δικαίωμά του να μην αποξενώνεται, προστατεύοντας τα τέκνα από σοβαρότατες μελλοντικές συνέπειες, η ανάθεση της επιμέλειας στον ίδιο, είναι μονόδρομος. Έχοντας αυτό υπόψιν μαζί με το ότι α) η αλλαγή του καθεστώτος της επιμέλειας θα είναι μια περίπλοκη στην εφαρμογή διαδικασία, β) ότι ο ρόλος της μητέρας είναι κομβικός στο να ανοίξει ο δίαυλος της επικοινωνίας του πατέρα με τα τέκνα, γ) ότι η αγάπη της προς τα τέκνα και ο τρόμος της να μην αλλάξει το καθεστώς της επιμέλειας, όπως θα πρέπει να συμβεί, παρά τις δυσκολίες, αν διατηρηθεί η αποξένωση, τότε όλα τα παραπάνω, δίνουν εξαιρετικό κίνητρο στη μητέρα να κινητοποιήσει τις δυνάμεις της ουσιαστικά, προκειμένου να αποκατασταθούν η επικοινωνία και οι διανυκτερεύσεις με τον πατέρα. Θεωρώ, ότι αφού η μητέρα δεν πείστηκε από τους ειδικούς για τη σημασία του ρόλου του πατέρα παρά τις πολύχρονες συνεργασίες, η πιθανότητα υλοποίησης της αλλαγής του καθεστώτος επιμέλειας προς τον πατέρα (που δεσμεύεται να προστατεύσει τη σχέση των τέκνων με τη μητέρα τους), θα επιδρούσε καταλυτικά στο να αποκατασταθεί η επικοινωνία των τέκνων με τον πατέρα, ακόμα και χωρίς την περίπλοκη,

αλλαγή της κατάστασης της επιμέλειας». Από την ανωτέρω γνωμοδότηση του διορισθέντος από το παρόν Δικαστήριο πραγματογνώμονα συνάγονται τα ακόλουθα: Οι διάδικοι είναι δύο γονείς με διαφορετική κοσμοθεωρία και αντιλήψεις ως προς την ανατροφή των τέκνων τους, παρουσιάζοντας δομική διαφορά χαρακτήρων και προσωπικοτήτων, με τη μητέρα να είναι υπερπροστατευτική, αγχώδης και προσανατολισμένη υπερβολικά στις μαθησιακές υποχρεώσεις των τέκνων και τον πατέρα να εμφανίζεται πιο ψύχραιμος, χωρίς να υστερεί στην ουσία, να δείχνει ωστόσο εντονότερες συναισθηματικές διακυμάνσεις ως προς τα ίδια τα παιδιά και να είναι πιο παρορμητικός. Η μητέρα έχει διαμορφώσει τον προσωπικό της χώρο σε δωμάτιο μελέτης των τέκνων, ενώ η ίδια εξακολουθεί να κοιμάται στο ίδιο δωμάτιο με τα τέκνα της και δη στο ίδιο κρεβάτι με τη ..., γεγονός που καταδεικνύει την τελειομανία της ως προς τη μαθησιακή απόδοση των τέκνων της και το δυσανάλογα έντονο ενδιαφέρον της για το μαθησιακό κομμάτι, εις βάρος άλλων σημαντικών παραμέτρων, όπως η αυτονόμηση των τέκνων. Χαρακτηριστική είναι η εκτίμηση του ανωτέρω πραγματογνώμονα στην έκθεσή του ότι (σελ. 50-51) «... Η ... διατρέχει τον κίνδυνο να παραμείνει στη θέση να χρειάζεται τη «φροντίδα» της μητέρας της ακόμα και για δεξιότητες που έχει ή θα έπρεπε να έχει κατακτήσει. Ακόμα περισσότερο, θα προκύψει δυσκολία, όταν η ... σε λίγα χρόνια θα πρέπει να κάνει τις δικές της επιλογές στην αυτονόμηση όπου εκεί θα συνεχίσει να εξαρτάται από τη μητέρα με τον «χρυσό κανόνα». Ομοίως, η συντήρηση της παραμονής της ..... στο κρεβάτι της μητέρας είναι προς την ίδια κατεύθυνση, ή μια γενιά πίσω, το γεγονός ότι η μητρική γιαγιά διαμένει πρακτικά στο σπίτι με την κόρη και τα εγγόνια της, όπως αναφέρθηκε από την .... και έμμεσα από τη .... (η γιαγιά βοηθά τη μητέρα στο μαγείρεμα από τα χαράματα), μπορεί να συνδέεται με μειωμένη αυτονόμηση της κ. .... από τη δική της μητέρα και να εξηγεί και τους καυγάδες ή τις ενστάσεις του κ. ...., εντός του γάμου, όπως περιγράφονται στα δικόγραφα και των δύο.». Επιπλέον, η μητέρα παρουσιάζεται υπερπροστατευτική και με υπερβολικές αντιδράσεις σε τραυματισμούς των τέκνων ή σε περίπτωση ασθένειας αυτών, κατηγορώντας τον πατέρα, ο οποίος εμφανίζεται πιο ψύχραιμος στην αντιμετώπιση των συγκεκριμένων περιστατικών, για έλλειψη φροντίδας και ενδιαφέροντος για τα τέκνα του. Η στάση της αυτή όμως, σε συνδυασμό με την καταστροφολογική σκέψη που μεταδίδει στα παιδιά αναφορικά με τη βλάβη της υγείας τους σε περίπτωση παραδείγματος χάριν που τα τέκνα βγάλουν τα παπούτσια τους στην παιδική χαρά (πιθανό τρύπημα με βελόνα που θα τα αφήσει ανάπηρα ή θα τα κάνει να αρρωστήσουν) ή περπατήσουν ξυπόλυτα (κάτι που επιτρέπει ο πατέρας να κάνουν) δε βοηθά στην αυτονόμησή τους και στην ομαλή ψυχοσωματική τους ανάπτυξη. Χαρακτηριστικό του φοβικού χαρακτήρα της εναγόμενης είναι το γεγονός ότι κατόπιν έκδοσης της υπ` αριθ. 4719/2015 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου και μέχρι την εκδίκαση της έφεσης υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου να ανασταλεί η εκτέλεση της ανωτέρω απόφασης ως προς τη διανυκτέρευση των τέκνων με τον πατέρα τους λόγω βλάβης που θα μπορούσε να προκαλέσει σε αυτά η διανυκτέρευση μαζί του, με το παρόν Δικαστήριο να απορρίπτει την αίτηση με την υπ` αριθ. 720/2016 απόφασή του, κρίνοντας ότι τα τέκνα, ηλικίας τότε 6,5 και 3,5 ετών, ήταν σε θέση να διανυκτερεύσουν στην οικία του πατέρα τους, γεγονός απαραίτητο για την ομαλή τους ανάπτυξη και ανεξαρτητοποίησή τους. Από τα ανωτέρω φαίνεται να υπάρχει χάσμα στις αντιλήψεις των δύο γονέων ως προς τον τρόπο που αντιλαμβάνονται τη φροντίδα και την ανατροφή των τέκνων τους. Περαιτέρω, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε ότι ο ενάγων έχει βίαιη και κακοποιητική συμπεριφορά απέναντι στην εναγόμενη και τα τέκνα του. Την 25η.01.2014 έλαβε χώρα ένα περιστατικό μεταξύ των διαδίκων, το ποιο και αποτέλεσε την

αφορμή για να διασπαστεί η έγγαμη συμβίωσή τους. Κατά το περιστατικό αυτό οι διάδικοι καυγάδισαν εντόνως διότι η μητέρα δεν επέτρεπε στη ... να πάει βόλτα με τον πατέρα της επειδή προηγουμένως είχε χτυπήσει την ..., με τον πατέρα να έχει αντίθετη άποψη, γεγονός που τον ανάγκασε να αποχωρήσει εκνευρισμένος με το τέκνο πετώντας τη τσάντα του προς της μεριά της μητέρας, η οποία (τσάντα) και τη χτύπησε. Η κίνηση αυτή του ενάγοντα δεν αποδίδεται σε επιθυμία του να χτυπήσει την εναγόμενη αλλά σε μια κίνηση που έκανε πάνω στον εκνευρισμό του και που ατυχώς έπληξε την εναγόμενη, γεγονός που δε θα μπορούσε να του αποδώσει την έννοια του βίαιου και κακοποιητικού συζύγου. Η εναγόμενη αναφέρει τη χρησιμοποίηση από τον ενάγοντα απαξιωτικών και προσβλητικών εκφράσεων προς την ανήλικη ..., την οποία, κατά τους ισχυρισμούς της μητέρας, αποκαλούσε «παχουλή», «χοντρή», «παχουλό κοτόπουλο», με αποτέλεσμα να της δημιουργήσει ψυχικά τραύματα. Από κανένα όμως στοιχείο δεν προέκυψαν επεισόδια υποτιμητικής συμπεριφοράς του πατέρα προς το τέκνο του. Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα και με τη γνωμοδότηση του ανωτέρω πραγματογνώμονα, εάν έλαβε χώρα κάποιο τέτοιο περιστατικό, αυτό ήταν διογκωμένο στην αφήγηση του τέκνου, λόγω της ψυχικής προσκόλλησης των τέκνων με τη μητέρα τους και της απόρριψης του πατέρα τους, κατάσταση που έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια. Επιπλέον, σχετικά με τα αναφερόμενα κατά τους ισχυρισμούς της εναγόμενης βίαια επεισόδια που έλαβαν χώρα μεταξύ ανήλικης ... και του ενάγοντος, ήτοι το τράβηγμα των μαλλιών της από τον τελευταίο επειδή του πείραξε την κιθάρα, καθώς και το τράβηγμα του αυτιού της και το γράπωμα του στόματός της, κατόπιν μεταξύ τους διαπληκτισμού μέσα στο αυτοκίνητο επειδή ο ενάγων την αποκάλυψε «....» και όχι «....», όπως η ίδια προτιμά, με αποτέλεσμα η τελευταία να αρχίσει να κλωτσά το κάθισμα του πατέρα της, προκαλώντας την αντίδρασή του, αυτά ουδόλως αποδείχθηκαν ότι έλαβαν χώρα στην έκταση που περιγράφονται από το τέκνο και τη μητέρα του. Ειδικότερα, αποδείχθηκε ότι πράγματι η ... κι ο ενάγων διαπληκτίστηκαν τη 14η.12.2017, όταν ο ενάγων επέστρεφε τα παιδιά στο σπίτι, κατόπιν επικοινωνίας του με αυτά, με τον πατέρα να αντιδρά στις κλοτσιές του παιδιού στο κάθισμά του και να ακολουθεί μεταξύ τους τσακωμός, γεγονός που έκανε τη ..... έκτοτε να αρνείται την επικοινωνία με τον πατέρα της. Όπως, όμως, επισημαίνει και ο ανωτέρω πραγματογνώμονας στην έκθεσή του, υπάρχει βαθμός υπερβολής στην περιγραφή του τέκνου και ανάγκη μεγαλοποίησης των γεγονότων από αυτό, λόγω της προαναφερόμενης προσκόλλησής του με τη μητέρα του και της απόρριψης του πατέρα του. Σημειωτέον ότι, όπως επισημαίνει ο ανωτέρω πραγματογνώμονας, από τον τρόπο αφήγησης του τέκνου προκύπτει ενασχόληση τουλάχιστον ενός ατόμου στον τρόπο αφήγησης και την αναφορά των συμβάντων από αυτό, σε ακαθόριστο όμως βαθμό, γεγονός που συνηγορεί στον εμπλουτισμό και τη διόγκωση των συμβάντων από το τέκνο, πέραν της πραγματικής τους διάστασης. Σε κάθε περίπτωση, τα προαναφερόμενα μεμονωμένα περιστατικά, τα οποία υπολείπονται κατά πολύ από την περιγραφή που τους αποδίδεται από την εναγόμενη και την ανήλικη ..., δεν καθιστούν τον ενάγοντα βίαιο και κακοποιητικό πατέρα. Εξάλλου, η ... αναφέρει ότι ο ενάγων δεν την έχει μαλώσει ποτέ και όπως ορθώς επισημαίνει ο πραγματογνώμονας στην έκθεσή του (σελ. 67) «Ένας βίαιος ή οξύθυμος γονέας δεν επιλέγει την ηλικία των παιδιών του για να αρχίσει τη σωματική βία. Επομένως αν ο κ. .... εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία, θα υπήρχαν περιπτώσεις που θα είχε χάσει και με την ..... την ψυχραιμία του, ανεξαρτήτως της ηλικίας της, του δίκαιου ή του αδίκου της. Επομένως, αν το περιστατικό με την κιθάρα είναι αληθές, δε φαίνεται να είναι στο πλαίσιο απώλειας του ελέγχου, αλλά στο πλαίσιο επιβολής σωματικής τιμωρίας». Περαιτέρω, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε η τέλεση ασελγών πράξεων σε

βάρος της ... από το γαμπρό του ενάγοντος, ..., γεγονός που αποκλείουν τόσο ο ως άνω πραγματογνώμονας όσο και ο τεχνικός σύμβουλος της εναγόμενης, ..., όπως αναφέρουν στις εκθέσεις τους. Ειδικότερα, η εναγόμενη προσέδωσε στο παιχνίδι του θείου ... με την ..., την οποία γαργαλούσε κάτω από τα ρούχα και τη φιλούσε, αξιόποινες διαστάσεις, οι οποίες δεν προέκυψαν ούτε στο ελάχιστο, ενδεικτικό του υπερπροστατευτικού και φοβικού χαρακτήρα της εναγόμενης, οδηγώντας την στην υποβολή εναντίον του μήνυσης, επί της οποίας του ασκήθηκε ποινική δίωξη για το αδίκημα της προσβολής γενετήσιας αξιοπρέπειας κατ' εξακολούθηση ατόμου νεότερου 12 ετών και η οποία δεν έχει εισέτι εκδικαστεί. Περαιτέρω, όπως προαναφέρθηκε, η δια ζώσης επικοινωνία του ενάγοντος με τα τέκνα του διεκόπη το Δεκέμβριο του έτους 2017, καθώς τα τέκνα αρνούνται τη μεταξύ τους επικοινωνία, πλην κάποιων σύντομων τηλεφωνικών συνομιλιών. Έκτοτε τα τέκνα βρίσκονται αποκλειστικά υπό την επιρροή της εναγόμενης μητέρας τους έχοντας προσλαμβάνουσες μόνο από το δικό της περιβάλλον. Δεδομένου λοιπόν του προαναφερόμενου υπερπροστατευτικού, αγχώδους, φοβικού και τελειομανούς, χαρακτήρα της μητέρας, που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τον ψύχραιμο, χαλαρό και παρορμητικό χαρακτήρα του πατέρα, τα τέκνα έχουν αναπτύξει τις ίδιες συνήθειες και απόψεις με τη μητέρα τους, τη οποία έχουν εξιδανικεύσει, προκαλώντας τους υπερβολικούς φόβους σε διάφορα ζητήματα της καθημερινότητας και εκλαμβάνοντας τη συμπεριφορά του πατέρα τους ως αδιαφορία ή έλλειψη φροντίδας προς αυτά, με αποτέλεσμα να του προσάπτουν κάτι αρνητικό σε οτιδήποτε κάνει και να τον υποβιβάζουν, συγκρινόμενο με τη μητέρα τους. Η ψυχική τους δε κατάσταση προς τον πατέρα τους, λόγω και της έντονης και μακροχρόνιας απώλειας επικοινωνίας τους με αυτόν, είναι αρνητική, ενώ έχει καταστραφεί ο φυσιολογικός δεσμός γονέα-τέκνου. Και ναι μεν η εναγόμενη δε συνέβαλε ενεργητικά στην αποστασιοποίηση των τέκνων από τον πατέρα τους, εντούτοις ο ουδέτερος ρόλος της στη σχέση των τέκνων με τον τελευταίο ενέχει την ίδια βαρύτητα και ενίσχυσε την αρνητική στάση των παιδιών εναντίον του. Επ' αυτού ο ανωτέρω πραγματογνώμονας αναφέρει στην έκθεσή του (σελ. 52) «Προκύπτει ότι δεν υπάρχει ενθάρρυνση από την πλευρά της μητέρα αλλά «ελεύθερο πεδίο». Ωστόσο το «ελεύθερο πεδίο» σε τέτοιες περιπτώσεις επικοινωνίας έχει περισσότερες παραμέτρους όπως το κατά πόσο ένα τέκνο μπορεί να αποφασίσει το ίδιο για τόσο σοβαρά θέματα όπως η επικοινωνία με έναν γονέα του ή ο βαθμός στον οποίο μπορεί να έχει υπάρξει χειραγώγηση ώστε το να «θέλει» κάποιος, μπορεί ουσιαστικά να μεταφράζεται σε «προδοσία» προς ένα σύστημα ατόμων». Επιπλέον, τα τέκνα τείνουν να ταυτίζονται με τις απόψεις και τις συνήθειες της μητέρας τους, γεγονός που δεν ευνοεί την ανάπτυξη αυτόνομης και δυνατής προσωπικότητας. Ο ανωτέρω πραγματογνώμονας αναφέρει στην έκθεσή του σχετικά (σελ. 54-55) «Σίγουρα πάντως αντιλαμβανόμαστε ότι η ... είναι ένα ιδιαίτερα φοβισμένο παιδί, εύρημα συμβατό με υπερπροστατευτικά περιβάλλοντα. Ένας γονιός που είναι υπερπροστατευτικός κατακλύζεται από έντονο άγχος, καταστροφολογικές σκέψεις και υπερανπτυγμένη διάθεση ελέγχου. Ίσως οι δυο μεταβάσεις σε νοσοκομεία για τραυματισμούς, να μην οφείλονται σε πλημμελή εποπτεία ή παραμέληση στο περιβάλλον της μητέρας, που δεν πιθανολογούνται, αλλά ακριβώς στο άγχος ή την υπερβολή στο ότι κάτι κακό μπορεί να έχει συμβεί και να πρέπει να ελεγχθεί για να αποκλειστεί. Ο πατέρας δείχνει να σέβεται και να προάγει περισσότερο την αυτονομία των παιδιών, σε βαθμό όμως που τα παιδιά δεν είναι έτοιμα (εξαιτίας ανεπίλυτων ζητημάτων τους και ποιότητας ανατροφής). Τα παιδιά εκλαμβάνουν την εμπιστοσύνη του προς αυτά ή την ξεγνοιασιά του, ως έλλειψη ενδιαφέροντος. Η ... δηλαδή έχει πλάσει μια ιδιαιτέρως φοβιστική εικόνα για τον κόσμο, από την οποία θεωρεί ότι ο πατέρας δεν ενδιαφέρεται να την

προστατεύσει και ταυτόχρονα αισθάνεται ενοχές όταν και η ίδια δεν προστατεύει τον εαυτό της, ειδικότερα όταν περνάει καλά. Σε αυτόν τον φοβιστικό κόσμο (στη δημιουργία του οποίου έχει συμβάλει και η μητέρα) έχει αποδώσει ιδιότητες απόλυτου προστάτη στη μητέρα, δυσκολευόμενη να την αποχωριστεί ή να προκαλέσει τη δυσαρέσκειά της. Δεν μπορεί όμως να διαφοροδιαγνωστεί αν ο φόβος είναι εγγενής μόνο στη μητέρα, ή και καλλιεργημένος ως μέσο ελέγχου των συμπεριφορών των παιδιών από μια, ούτως ή άλλως, φοβική μητέρα». Τα ανωτέρω συμπεράσματα και κρίσεις επιρρωνύονται από τη διαβιβασθείσα με το υπ` αριθ. πρωτ. .../22.01.2021 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Πειραιά απόρρητη από 20.04.2018 έκθεση κοινωνικής έρευνας της Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου ..., η οποία διενεργήθηκε κατόπιν αίτησης του ενάγοντος στην Εισαγγελία Ανηλικών Πειραιά και κατόπιν πραγματοποίησης συνεδριών στο χώρο της υπηρεσίας με τους διαδίκους, υπογράφεται δε από τις κοινωνικές λειτουργούς, ... και ..... και στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα αναφορικά με το πρόσωπο της εναγόμενης: «Στο ερώτημά σας αναφορικά με τις πληροφορίες που περιήλθαν στην υπηρεσία σας απαντάμε τα εξής: α) Δεν κατέστη δυνατόν να διερευνηθεί αν πληρούνται οι συνθήκες υγιεινούς και αξιοπρεπούς διαβίωσης των δυο ανήλικων τέκνων, καθώς δεν μας επέτρεψε να πραγματοποιήσουμε την κατ' οίκον επίσκεψη, β) Οι ανήλικες υφίστανται συναισθηματική και ψυχολογική κακοποίηση και επιφορτίζονται με αρνητικά συναισθήματα για τον πατέρα τους. Συγκεκριμένα η ίδια η μητέρα μας ανέφερε ότι όταν τα παιδιά επιστρέφουν από την κατοικία του πατέρα τους ζητά να αποτυπώσουν σε χαρτί πως πέρασαν ή καταγράφει σε βίντεο περιγραφές των παιδιών για τη διαμονή τους εκεί. Μάλιστα στην πρώτη και μοναδική συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 16.02.2018, τα είχε μαζί της και μας τα έδειξε. Στο βίντεο φαινόταν ότι η μητέρα ασκούσε πίεση προκειμένου η μικρή κόρη της να περιγράψει ένα παιχνίδι με το θείο που κατά την ίδια ο τελευταίος είχε πονηρά κίνητρα. Το ίδιο γεγονός αποτυπώθηκε σε ζωγραφιά από τη μεγαλύτερη κόρη κάτω από δική της παρότρυνση. Η μητέρα φαίνεται ότι είχε αυτές τις φοβίες και ανησυχίες για τα παιδιά της και κατά τη διάρκεια του γάμου για το σύζυγό της, όπως ο ίδιος ανέφερε. Συγκεκριμένα ο τελευταίος ανέφερε, ότι τόσο εκείνη όσο και η μητρική γιαγιά δεν τον άφηναν μόνο του με τα παιδιά. Ο ίδιος εκ των υστέρων συνειδητοποίησε ότι η αιτία ήταν οι φοβίες της συζύγου και το γεγονός ότι μόνο εκείνη και η μητέρα της μπορούν να φροντίσουν σωστά τα παιδιά. Όσον αφορά το αν επιδρά αυτή η συμπεριφορά της μητέρας τους, αρνητικά στην ψυχική και συναισθηματική τους ανάπτυξη θα μπορούσε να απαντηθεί από την ιατρική γνωμάτευση του παιδοψυχολόγου, την οποία η κα ..... παρόλο που της ζητήθηκε δεν προσκόμισε στην υπηρεσία μαζί με άλλα δικαιολογητικά. Από την συνεργασία με τους δύο γονείς δεν προέκυψε πως υφίσταται αντικειμενικός λόγος κατά τον οποίο τα παιδιά δεν επικοινωνούν με τον πατέρα τους, σύμφωνα με την δικαστική απόφαση που έχει εκδοθεί και η οποία δεν τηρείται». Από την ανωτέρω έκθεση επιβεβαιώνεται ο φοβικός και χειριστικός χαρακτήρας της εναγόμενης απέναντι στα τέκνα της, σε σημείο μάλιστα που η έκθεση να μιλάει για συναισθηματική και ψυχολογική κακοποίηση αυτών από τη μητέρα τους, συνθήκες που ευνοούν την ανάπτυξη αρνητικών συναισθημάτων για τον ενάγοντα πατέρα τους. Επιβεβαιώνεται επιπλέον και η προσπάθεια υποβολής από τη μητέρα στα τέκνα μηνμών για περιστατικά στα οποία η ίδια αποδίδει άλλη διάσταση από αυτή που πραγματικά είχαν, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ομαλή ψυχωσωματική ανάπτυξη των τέκνων.

Επιπλέον, τα προαναφερόμενα συμπεράσματα αναφορικά με το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά των διαδίκων επιβεβαιώνονται και από την από 10.02.2019 έκθεση του ψυχολόγου ....., την οποία προσκομίζει μετ? επικλήσεως ο ενάγων, στην οποία αναφέρεται σχετικά: «...Στη συνέχεια,

ωστόσο, στην ευθεία ερώτησή μας προς τα παιδιά σχετικά με το αν είναι δική τους επιλογή το να μην ξαναδούν το μπαμπά τους η απάντηση ήταν χαρακτηριστική και από τα δυο αδέρφια. Η .... ανέφερε ότι «θα ήθελα να δω το μπαμπά αλλά η μαμά δεν θα το επιτρέψει ποτέ αυτό, και να μην της το πω γιατί θα την μαλώσει», η .... ανέφερε ότι «θα ήθελε να ξαναδεί το μπαμπά, αλλά για να γίνει αυτό θα πρέπει να της το επιτρέψουν η αδερφή της και η μητέρα της». Γενικότερα, ο λόγος των παιδιών όταν αναφέρονται στους λόγους για τους οποίους δεν θέλουν να πάνε στο μπαμπά, δείχνει να περιστρέφεται συνεχώς γύρω από δυο - τρεις συγκεκριμένες φράσεις (σε συνδυασμό και με το γεγονός ότι και τα δυο παιδιά χρησιμοποιούν πανομοιότυπες φράσεις, τις οποίες επαναλαμβάνουν σε κάθε σχετική ερώτηση αυτούσιες, με αξιοπερίεργη ακρίβεια και με λόγια που δεν μπορεί να χρησιμοποιούν παιδιά αυτής της ηλικίας όπως π.χ. «ο μπαμπάς δεν μας φροντίζει»), κάτι που καθιστά ξεκάθαρο ότι τα παιδιά δεν έχουν ακριβή επίγνωση των όσων αναφέρουν και τα επαναλαμβάνουν στερεοτυπικά, εξαιτίας της σύγχυσης που έχει προκύψει γύρω από το θέμα της επικοινωνίας με το μπαμπά και των συνακόλουθων ερωταπαντήσεων που δέχονται, συνεχώς, το τελευταίο διάστημα από το περιβάλλον της μητέρας τους... Ο κ. .... είναι ένας πατέρας επίσης μορφωμένος, έξυπνος, που προσπαθεί να κάνει οτιδήποτε κρίνεται απαραίτητο για την ομαλή ανάπτυξη των παιδιών τους. Από την ημέρα της συνεργασίας του μαζί μου και έπειτα ήταν δεκτικός σε οτιδήποτε του ζήτησα, ακόμα και αν αυτό ήταν σε βάρος του δικού του συμφέροντος. Γενικότερα, εκ της επιστημονικής μου ιδιότητας και της πολύχρονης εμπειρίας μου, με βεβαιότητα μπορώ να δηλώσω ότι ο κ. .... είναι ένας πραγματικά άξιος πατέρας, ο οποίος σε καμία περίπτωση δεν δίνει την εικόνα ανθρώπου που θα μπορούσε με οποιοδήποτε τρόπο να κάνει κακό στα παιδιά του ή να ασκήσει βία εναντίον τους...». Οι ισχυρισμοί της εναγόμενης ότι η εν λόγω έκθεση έρχεται σε αντίθεση με τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως από την ίδια προγενέστερες εκθέσεις του ίδιου ως άνω ψυχολόγου για τα τέκνα της, ο οποίος γνωμοδότησε στην έκθεση της 14ης.05.2018, 3η σελ. ότι: «Η συναισθηματική κατάσταση (της ... και της ...) αυτή τη περίοδο είναι καλύτερη (συγκριτικά με την προηγούμενη αξιολόγησή μας)», καθώς και ότι ο εν λόγω ψυχολόγος μεροληπτεί εις βάρος της με τη συγκεκριμένη έκθεσή του, είναι αβάσιμοι. Ειδικότερα, η εναγόμενη αναφέρεται μόνο σε μια συγκεκριμένη φράση-αξιολόγηση του πραγματογνώμονα στην εν λόγω έκθεση, ο οποίος σε άλλο σημείο αυτής (έκθεσης) αναφέρει ότι «Η ..... είναι ένα παιδί που χρήζει ιδιαίτερου χειρισμού και προσοχής, καθώς αντιμετωπίζει σημαντικές δυσκολίες στην καθημερινότητά της, ιδιαίτερα σε συναισθηματικό επίπεδο», ενώ όλο το πνεύμα της συγκεκριμένης έκθεσης, καθώς και των υπόλοιπων προγενέστερων εκθέσεων του συγκεκριμένου ψυχολόγου δεν παρουσιάζουν μεταξύ τους αντιφάσεις. Εξάλλου, ως προς την αμεροληψία του συγκεκριμένου ψυχολόγου, σημειώνεται ότι αρχικά υπήρξε ψυχολόγος της επιλογής της εναγόμενης και όχι του ενάγοντος, εξακολούθησε όμως ο ενάγων να πραγματοποιεί συνεδρίες μαζί του και μετά τη διακοπή των συνεδριών από την εναγόμενη, η οποία εν συνεχεία απευθύνθηκε στην παιδοψυχίατρο ....., με αποτέλεσμα η αξιολόγησή του να κρίνεται αντικειμενική, καθώς δεν είχε κάποιο λόγο να τοποθετηθεί υπέρ της μιας ή της άλλης πλευράς. Περαιτέρω, τα ευρήματα και οι αξιολογήσεις που αναφέρονται στην ανωτέρω πραγματογνωμοσύνη του ανεξάρτητου πραγματογνώμονα που όρισε το παρόν Δικαστήριο δεν αναιρούνται από την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως από την εναγόμενη από 12.10.2020 έκθεση τεχνικού συμβούλου παιδοψυχιάτρου ....., τον οποίο διόρισε η ίδια, ούτε από τις προσκομιζόμενες από αυτήν (εναγόμενη) εκθέσεις από 28.01.2019, 01.04.2019 και 26.06.2019 της παιδοψυχιάτρου ..... και ψυχοπαιδαγωγικής συμβούλου ..... . Ειδικότερα, ο τεχνικός σύμβουλος αναφέρει, μεταξύ άλλων, στην ανωτέρω έκθεσή του ότι ο

πραγματογνώμονας παρέλειψε να σχολιάσει κάποια περιστατικά που αναφέρθηκαν από τους διαδίκους και τα τέκνα τους, τα οποία και αναλύει. Το γεγονός αυτό, όμως, ουδεμία επίδραση ασκεί στα συμπεράσματα του πραγματογνώμονα, αφενός μεν διότι τα περιστατικά που περιγράφει ο τεχνικός σύμβουλος ως παραλειφθέντα κρίνονται ήσσονος σημασίας σε σχέση με τα περιστατικά που σχολίασε στην πολυσέλιδη και εμπειριστατωμένη έκθεσή του ο πραγματογνώμονας, αφετέρου δε διότι σε κάθε περίπτωση δε σημαίνει ότι δε λήφθηκαν αυτά υπόψη από τον πραγματογνώμονα κατά τη διατύπωση των συμπερασμάτων του. Επιπλέον, στην εν λόγω έκθεσή του ο τεχνικός σύμβουλος θεωρεί δεδομένη την ύπαρξη βίαιης συμπεριφοράς από την πλευρά του ενάγοντος προς την εναγόμενη και τα τέκνα τους, εκλαμβάνοντας, άνευ άλλου τινός, αληθείς και χωρίς υπερβολές τις περιγραφές τους, ενώ αναφέρει ότι η άρνηση των τέκνων για επικοινωνία με τον πατέρα τους οφείλεται στον απρόοπτο και παρορμητικό χαρακτήρα του τελευταίου και στα περιστατικά βίας που έχουν βιώσει μαζί του, ενώ ουδεμία συμβολή της μητέρας αναγνωρίζει στην αποξένωση που έχει επέλθει μεταξύ του ενάγοντος και των τέκνων του, αξιολογήσεις που ανατρέπονται συλλήβδην από την προαναφερόμενη έκθεση του διορισθέντος από το παρόν Δικαστήριο πραγματογνώμονα. Επιπλέον, ο ανωτέρω τεχνικός σύμβουλος επισημαίνει πως το μείζον εύρημα της πραγματογνωμοσύνης είναι αυτό που δε σχολίασε ο πραγματογνώμονας, ήτοι ότι ο πατέρας παντρεύτηκε προ έτους για δεύτερη φορά, χωρίς να το έχει κοινοποιήσει ακόμη στα τέκνα του, γεγονός που καταδεικνύει συμπεριφορά επιθετική, περιφρονητική και απαξιώτικη προς τα παιδιά. Και η αξιολόγηση αυτή καταρρίπτεται δεδομένου ότι ο ενάγων έχει να επικοινωνήσει ουσιαστικά με τα τέκνα του από το Δεκέμβριο του έτους 2017, έκτοτε δε βιώνει συνεχώς αρνητικά και απορριπτικά συναισθήματα από χα τέκνα του, γεγονός που καθιστά δύσκολο εάν όχι αδύνατο να επικοινωνήσει ο ενάγων ένα τόσο σημαντικό ζήτημα με τα τέκνα του μέσω των ελάχιστων και με μικρή διάρκεια τηλεφωνικών συνομιλιών τους. Ο τεχνικός σύμβουλος δε δεν αναφέρει πώς η ενημέρωση αυτή, λαμβάνοντας χώρα τηλεφωνικά, θα επιδρούσε στον ψυχικό κόσμο των τέκνων δεδομένης της διαμορφωθείσας μεταξύ αυτών και του πατέρα τους κατάστασης. Επιπροσθέτως, τα όσα αναφέρονται στην από 28.01.2019 «Παιδοψυχιατρική Εκτίμηση Ψυχοπαιδαγωγική Αξιολόγηση», την οποία υπογράφουν η παιδοψυχίατρος ..... και η ψυχοπαιδαγωγική σύμβουλος ....., στις οποίες απευθύνθηκε η εναγόμενη για τη ψυχολογική ενίσχυση των τέκνων της από τον Δεκέμβριο του έτους 2018, όπου, μεταξύ άλλων, διαλαμβάνονται και τα εξής: «Τόσο η ....., όσο και η .. αναφέρουν κατηγορηματικά και με επίταση ότι δεν θέλουν να βλέπουν τον πατέρα τους, αφενός διότι ο ίδιος έχει υπάρξει βίαιος με χειροδικίες και αφετέρου διότι όταν ο θείος «πείραζε την ..., ο μπαμπάς δεν του έλεγε να σταματήσει»... Με βάση την αξιολόγηση των δύο παιδιών, αμφότερα εκφράζουν γνήσια και αυθεντική κρίση και βούληση, η οποία δεν υπαγορεύεται ούτε υποβάλλεται από τη μητέρα. Η άρνησή τους να επικοινωνούν με τον πατέρα τους αιτιολογείται εκ μέρους τους με επιχειρήματα και έχει παγιωθεί», έτυχαν εμπειριστατωμένης ανάλυσης και αντίκρουσης από την προαναφερόμενη πραγματογνωμοσύνη που συντάχθηκε από ανεξάρτητο πραγματογνώμονα που έθεσε το παρόν Δικαστήριο. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι από την έκδοση της υπ` αριθ. 4719/2015 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, η οποία επικυρώθηκε με την υπ` αριθ. 457/2017 απόφαση του Εφετείου Πειραιά, έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών που οδήγησαν στην έκδοσή της. Ειδικότερα, η ψυχικά κατάσταση των τέκνων είναι πλέον αρνητική έναντι του πατέρα τους, έχει επέλθει σημαντικού βαθμού αποστασιοποίησή τους από αυτόν και έχει καταστραφεί ο φυσιολογικός δεσμός γονέα-τέκνου. Κάποια περιστατικά που έλαβαν χώρα μεταξύ της ανήλικης ..... και του ενάγοντα νοσηματοδοτήθηκαν σε υπερβολικό

βαθμό από την ίδια, εξαιτίας της ήδη αυξανόμενης αρνητικής προδιάθεσής της έναντι του. Στη διαιώνιση και διόγκωση των αρνητικών συναισθημάτων των τέκνων προς τον πατέρα τους συνέβαλε και ο «ουδέτερος» ρόλος της μητέρας, το μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς περιθώρια επανορθωτικών εμπειριών, ενδεχόμενα αρνητικά συναισθήματα του μητρικού περιβάλλοντος προς το πατρικό, η αδυναμία της ..... να απεγκλωβιστεί από την εναντιωματική θέση έναντι του πατέρα που είχε δημιουργηθεί (τύψεις, ενοχές, ατολμία, φόβος προδοσίας προς το μητρικό σύστημα), οι εκ του αποτελέσματος κρινόμενες ως αποτυχημένες προσπάθειες των ειδικών, η εμπλοκή της αστυνομίας και η διενέργεια δικαστηρίων που μπορεί να δημιουργήσουν υπερβολικούς φόβους αναγκάζοντας ένα τέκνο να παραμείνει ή να ενισχύσει την αρνητική του θέση, όπως αναλυτικώς και εμπειριστατικώς εκθέτει ο ανωτέρω πραγματογνώμονας στην πραγματογνωμοσύνη του. Η εναγόμενη από την πλευρά της δε βοηθά την αυτονόμηση των τέκνων (μοίρασμα δωματίου, υπερπροστασία, υπερβολικές αντιδράσεις σε τραυματισμούς και καταστροφολογική σκέψη) και τα δύο δε τέκνα έχουν την τάση να εξιδανικεύουν τη μητέρα τους, τα λόγια και τις πράξεις της. Οι διατυπώσεις ότι θέλουν να είναι «μόνο» με τη μητέρα, υποδηλώνει σχέση συγχώνευσης, αλλά και υπέρμετρου φόβου ότι θα τη χάσουν. Και οι δυο γονείς φέρουν αντικειμενικά καλά χαρακτηριστικά και είναι ικανοί να δείχνουν αγάπη για τα τέκνα τους. Ομοίως είναι απόλυτα ικανοί να διεκπεραιώνουν τα καθήκοντα φροντίδας και τις υποχρεώσεις τους προς τα τέκνα για τα διαδικαστικά θέματα, παρά τα όσα αντίθετα υποστηρίζει η εναγόμενη. Υπάρχουν, όμως, μεταξύ τους διαφορές ως προς τη φιλοσοφία και τους τρόπους διαπαιδαγώγησης των τέκνων τους. Η προαναφερόμενη δε στάση της μητέρας και εν γένει κοσμοθεωρίας της συνέβαλλε καθοριστικά στην αποξένωση των τέκνων από τον πατέρα τους. Όπως δε αναφέρει ο ανωτέρω πραγματογνώμονας στην έκθεσή του «προκειμένου να διαφυλάξει ο ίδιος (εννοώντας τον ενάγοντα) αλλά και το Δικαστήριο το δικαίωμά του να μην αποξενώνεται, προστατεύοντας τα τέκνα από σοβαρότατες μελλοντικές συνέπειες, η ανάθεση της επιμέλειας στον ίδιο, είναι μονόδρομος». Εντούτοις, δεδομένης της σχέσης που έχουν αναπτύξει τα τέκνα με την μητέρα τους, η οποία είναι πλέον σχέση εξάρτησης και προσκόλλησης, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι τα τέκνα βρίσκονται στο στάδιο της εφηβείας και προεφηβείας, μια ολοκληρωτική αλλαγή στο καθεστώς της επιμέλειάς τους θα δυσκόλευε πολύ την προσαρμογή τους και θα έθετε σε δοκιμασία τον ψυχικό τους κόσμο. Συνεπώς, κατά την κρίση αυτού του Δικαστηρίου, γενομένης εν μέρει δεκτής της αγωγής, και προς εξυπηρέτηση του αποκλειστικού συμφέροντος των τέκνων να αναπτύξουν τις σχέσεις τους και με τους δύο γονείς, ώστε στο μέλλον να εξελιχθούν σε ολοκληρωμένες προσωπικότητες, πνευματικά, συναισθηματικά και ψυχολογικά, και αφού σημειωθεί ότι δεν κρίνεται αναγκαία η επικοινωνία του δικαστή αυτού του Δικαστηρίου με τα ανήλικα τέκνα, καθώς αυτά δεν έχουν την ωριμότητα να αντιληφθούν ζητήματα επιμέλειας, βρίσκονται δε, όπως προαναφέρθηκε σε μακρόχρονη έλλειψη επικοινωνίας και αποξένωση με τον ενάγοντα πατέρα τους, ήδη από το Δεκέμβριο του έτους 2017, με αποτέλεσμα να έχουν ερεθίσματα και προσλαμβάνουσες μόνο από την πλευρά της εναγόμενης μητέρας τους, γεγονός που καθιστά δύσκολο να αντιληφθούν το συμφέρον τους ως προς τη σημασία της επίδικης διαφοράς και της διαφωνίας μεταξύ των γονέων τους, πρέπει να κατανεμηθεί χρονικά η άσκηση της επιμέλειας ανάμεσα στους δύο γονείς, με εναλλασσόμενη κατοικία των τέκνων στην οικία του γονέα, ο οποίος κάθε φορά ασκεί την επιμέλεια, όπως τούτο είναι εφικτό αφού αμφότεροι οι γονείς έχουν τις κατοικίες τους στην ....., ήτοι στην ..... και στον ... Αττικής αντίστοιχα, έτσι ώστε τις πρώτες δεκαπέντε ημέρες κάθε μήνα, να ασκεί την επιμέλεια των ανήλικων τέκνων ο πατέρας και τον υπόλοιπο μήνα να ασκεί την επιμέλεια αυτών η μητέρα,

με αυτεπάγγελτη ρύθμιση και του δικαιώματος επικοινωνίας του γονέα κατά το χρονικό διάστημα που δε θα διαμένει το τέκνο του με αυτόν, διότι σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στις νομικές σκέψεις στην αρχή της παρούσας απόφασης στο μείζον θέμα της ρυθμίσεως της γονικής μέριμνας περιλαμβάνεται και το έλασσον της ρυθμίσεως της χρονική κατανομής της άσκησης της επιμέλειας και της επικοινωνίας του γονέως με το τέκνο που διαμένει με τον άλλο γονέα. Η παρουσία της μητέρας στη ζωή των ανήλικων τέκνων κρίνεται σημαντική, δεδομένου ότι είναι το πρόσωπο που έχουν συνηθίσει οι ανήλικες να βλέπουν κοντά τους όλα αυτά τα χρόνια, οπότε τυχόν αποχωρισμός τους από αυτή με ανάθεση της επιμέλειας αποκλειστικά στον πατέρα, όπως ζητεί ο τελευταίος με την αγωγή του θα επιβαρύνει ψυχολογικά τις ανήλικες. Αντίθετα με τη λύση της χρονικής κατανομής της επιμέλειας θα ενταχθεί στη ζωή των ανηλίκων και ο ενάγων πατέρας τους, όπως επιτάσσει το συμφέρον τους, ενώ συγχρόνως θα επιλυθούν ζητήματα, όπως η άρνηση των τέκνων να ακολουθήσουν των πατέρα τους κατά την επικοινωνία τους. Ωστόσο, όταν πρόκειται να ληφθεί απόφαση για εγχείρηση προς αντιμετώπιση κάποιου προβλήματος υγείας των τέκνων και για την επιλογή σχολείου και εξωσχολικών δραστηριοτήτων θα απαιτείται η συνεννόηση και συμφωνία των γονέων, η οποία, ενόψει της έντονης διαφωνίας τους σε όλα τα ζητήματα που έχουν μέχρι σήμερα προκόψει, θα συντάσσεται γραπτώς. Λαμβανομένου δε υπόψη ότι τα τέκνα φοιτούν στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια .... στο ..... Αττικής, περιοχή που εξυπηρετεί τις κατοικίες αμφότερων των γονέων, κρίνεται ότι, στην παρούσα χρονική στιγμή και προς αποφυγή περαιτέρω επιβάρυνσης των τέκνων από την αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος, τα τέκνα πρέπει να συνεχίσουν την παρακολούθηση των σχολικών μαθημάτων στο ίδιο σχολείο, ώστε να μην στερηθούν τις σταθερές τους σχέσεις με τους συμμαθητές και με τους φίλους τους. Επιπλέον, ανεξαρτήτως της βασιμότητας ή μη της καταγγελίας της εναγόμενης κατά του γαμπρού του ενάγοντος, ..., προκειμένου να μη διαταραχθεί η ψυχολογία των τέκνων και για να πραγματοποιηθεί μια όσο το δυνατόν πιο ομαλή μετάβασή τους στο νέο καθεστώς επιμέλειας, θα πρέπει να αποφευχθεί η επικοινωνία των τέκνων με τον ανωτέρω (...), προς αποφυγή επιπλέον έντασης και αναστάτωσης αυτών. Περαιτέρω, να σημειωθεί πως η τέλεση νέου γάμου από τον ενάγοντα δεν αποδυναμώνει την ικανότητά του να αναλάβει την επιμέλεια των τέκνων του και δεν εμποδίζει την εφαρμογή της συγκεκριμένης απόφασης, αφού, εξάλλου, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε αντίρρηση της νέας του συζύγου να αναλάβει ο ενάγων την επιμέλεια των τέκνων του ούτε η ακαταλληλότητα του συγκεκριμένου προσώπου να τον συνδράμει στο ρόλο του αυτό. Τα τέκνα θα παραλαμβάνει ο πατέρας από την οικία της μητέρας στον .... Αττικής, τα οποία θα του τα παραδίδει η ίδια, την πρώτη (1η) ημέρα κάθε μήνα και ώρα 15:00` και θα τα επιστρέφει ο πατέρας ομοίως στην ως άνω οικία της μητέρας την δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα κάθε μήνα και ώρα 20:30`, όπου θα τα παραλαμβάνει η ίδια. Το πρόγραμμα αυτό θα ακολουθείται κυκλικά για όλο το μήνα, αλλά και κατά τις διακοπές των Χριστουγέννων και του Πάσχα και του καλοκαιριού, εκτός αν προκύπτει άλλη έγγραφη συμφωνία των διαδίκων που από κοινού θα ρυθμίσουν το πρόγραμμα των παραπάνω εορτών και των θερινών διακοπών διαφορετικά. Ο γονέας που δε θα ασκεί την επιμέλεια στο διάστημα που την αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας των τέκνων έχει ο άλλος γονέας, θα μπορεί να επικοινωνεί με τα ανήλικα τέκνα, καθημερινά, τηλεφωνικά ή μέσω skype, από ώρα 20:30` έως 21:00`. Με την παραπάνω κατανομή της επιμέλειας μεταξύ των γονέων κρίνεται ότι θα τους δοθεί η ευκαιρία να επαναπροσδιοριστούν στο ζήτημα της φροντίδας των τέκνων τους και να επαναπροσδιορίσουν τις απόψεις τους ως προς το ζήτημα της μεταξύ τους συνεργασίας στο ζήτημα της ανατροφής τους, απαλύνοντας τις μεταξύ τους διαφορές. Η χρονική κατανομή της επιμέλειας με τη μορφή της

εναλλασόμενη άσκησης της κρίνεται ότι είναι ο προσφορότερος για την υπό κρίση περίπτωση τρόπος άσκησης της επιμέλειας, διότι εξασφαλίζει τη συμμετοχή και των δυο γονέων στην ανατροφή των παιδιών και ενισχύει τους δεσμούς τους με αμφότερος τους γονείς της, περιορίζοντας έτσι τις αναπόφευκτα δυσμενείς επιπτώσεις που προκαλεί το διαζύγιο στην ψυχολογία και την εν γένει προσωπικότητά τους. Επίσης με την παραλλήλως προσδοκώμενη επίδειξη εκ μέρους των διαδίκων της αυξημένης υπευθυνότητας και ευαισθητοποίησης, αλλά και συνεργασίας πιστεύεται ότι θα αποκατασταθεί το απαραίτητο κλίμα γαλήνης, ηρεμίας, σταθερότητας και ασφάλειας, που είναι αναγκαίο για την απρόσκοπτη εξέλιξη της συνολικής διαδικασίας ολοκλήρωσης της προσωπικότητας των ανηλίκων. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα άρθρα 613 και 950 του ΚΠολΔ πρέπει να διαταχθεί σε βάρος εκάστου των διαδίκων η παράδοση και η απόδοση των ανήλικων τέκνων στον γονέα που δικαιούται σύμφωνα με την απόφαση να ασκήσει εκείνος την επιμέλεια του προσώπου εκάστου τέκνου εντός του δικού του χρονικού διαστήματος (βλ. Ευαγγελία Ποδηματά «Διαφορές από την οικογένεια, το γάμο και την ελεύθερη συμβίωση - Γενικό διαδικαστικό πλαίσιο και ειδικές παρατηρήσεις στις διατάξεις των νέων άρθρων 592-613 ΚΠΟΛΔ όπως ισχύουν μετά το ν. 4335/2015», ΧρΙΔ 2015/641 επ. και ειδικότερα σελ. 656). Για την περίπτωση της μη συμμόρφωσης καθενός διαδίκου στην παραπάνω διάταξη θα πρέπει να απαγγελθεί σε βάρος του προσωπική κράτηση ενός (1) μηνός και χρηματική ποινή χιλίων (1.000,00) ευρώ, υπέρ του αιτούντος την απόδοση ή την παράδοση του ανήλικου τέκνου γονέα. Να σημειωθεί ότι και οι δυο διάδικοι οφείλουν να λειτουργήσουν υποστηρικτικά στη δημιουργία και στη διατήρηση ομαλής σχέσης και ψυχικού δεσμού των τέκνων και με τους δύο γονείς τους, και μέσα σε αυτό το πλαίσιο αυτονόητο είναι ότι ο πατέρας οφείλει να μην επηρεάζει αρνητικά τα τέκνα έναντι της μητέρας, αλλά και η μητέρα να μην υπονομεύει με κανένα τρόπο τη σχέση των ανήλικων με τον πατέρα τους, ενόψει του ότι η άσκηση αρνητικής επίδρασης σε βάρος του άλλου γονέα και η δημιουργία προσκομμάτων στην επικοινωνία ή την άσκηση της επιμέλειας αποτελεί κακή άσκηση της επιμέλειας και μπορεί να οδηγήσει στην αφαίρεσή της. Επιπλέον, οι δύο γονείς μαζί με τα ανήλικα τέκνα τους θα πρέπει να συνεργαστούν με Ιατροπαιδαγωγικό Κέντρο για την εξέλιξη της πορείας των τέκνων τους και να ακολουθήσουν συμβουλευτική γονέων προσκομίζοντας στην Εισαγγελία Ανηλίκων Πειραιά σχετική βεβαίωση τουλάχιστον μια φορά κάθε δύο μήνες, αρχής γενομένης της πρώτης επίσκεψης εντός δεκαπέντε ημερών από την έκδοση της παρούσας απόφασης, επιπλέον, δε, έκαστος αυτών οφείλει να συνεργάζεται τακτικά με ψυχίατρο δημόσιου νοσηλευτικού ιδρύματος (ενδεικτικά Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής ή Ψυχιατρικό Νοσοκομείο) προκειμένου κάθε εξάμηνο, αρχής γενομένης από την έκδοση της παρούσας απόφασης, να προσκομίζεται στην Εισαγγελία Ανηλίκων Πειραιά σχετική βεβαίωση αναφορικά με την κατάσταση της ψυχικής του υγείας. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν άμεσα ραντεβού ώστε να προσκομιστεί από τον καθένα τους σχετική βεβαίωση, θα πρέπει να προσκομίζουν στην ως άνω Εισαγγελία σχετική προς τούτο έγγραφη ενημέρωση του νοσοκομείου ή του κέντρου ψυχικής υγιεινής και να ζητούν να προτιμηθούν σε ραντεβού ή να ζητούν τη συνδρομή της Εισαγγελίας Ανηλίκων Πειραιά ώστε να τους δοθεί εισαγγελική εντολή προς τούτο. Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή του ενάγοντος, απορριπτομένης ως αβάσιμης της ένστασης καταχρηστικής άσκησης της αγωγής που προέβαλε η εναγόμενη με τις προτάσεις της και με δήλωσή της στο ακροατήριο, και να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθ. 4719/2015 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, που επικυρώθηκε με την υπ' αριθ. 457/2017 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Πειραιά, ως προς τις διατάξεις που ρυθμίζουν την άσκηση της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων και την επικοινωνία των διαδίκων με αυτά,

όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος, πρέπει να συμψηφιστούν τα μεταξύ των διαδίκων δικαστικά έξοδα, λόγω της μερικής νίκης και μερικής ήττας κάθε διαδίκου (άρθρο 178 ΚΠολΔ). Ενόψει, δε, της ανάγκης παρακολούθησης της εξέλιξης της πορείας της υπόθεσης και της τήρησης των ανωτέρω οριζομένων υποχρεώσεων των διαδίκων με την τακτική παρακολούθηση ιατρικής και συμβουλευτικής παρακολούθησης των ιδίων και των τέκνων τους επιβάλλεται η διαβίβαση της παρούσας απόφασης στον αρμόδιο Εισαγγελέα Ανηλίκων Πρωτοδικείου Πειραιά, μέσω της Γραμματείας του Δικαστηρίου τούτου, για τις τυχόν περαιτέρω δικές του ενέργειες, κατά το άρθρο 1532 του ΑΚ, προς αποτροπή κινδύνου για την ψυχική και σωματική υγεία των ανήλικων ..... και .....

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΙ την υπ` αριθ. 4719/2015 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, που επικυρώθηκε με την υπ` αριθ. 457/2017 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Πειραιά, ως προς τις διατάξεις που ρυθμίζουν την άσκηση της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων, ... και ....., και την επικοινωνία των διαδίκων με αυτά.

ΚΑΤΑΝΕΜΕΙ χρονικά την άσκηση της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων των διαδίκων, ... και ....., μεταξύ των γονέων ως εξής: Τις πρώτες δεκαπέντε (15) ημέρες κάθε μήνα την αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας των ανωτέρω τέκνων θα έχει ο πατέρας τους και τις υπόλοιπες ημέρες εκάστου μήνα την αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας αυτών θα έχει η μητέρα τους. Τα τέκνα θα παραλαμβάνει ο πατέρας από την οικία της μητέρας στον ..... Αττικής και θα του τα παραδίδει η ίδια την πρώτη (1η) ημέρα κάθε μήνα και ώρα 15:00` και θα τα επιστρέφει ο πατέρας τη δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα κάθε μήνα και ώρα 20:30`, ομοίως στην ως άνω οικία της μητέρας, όπου θα τα παραλαμβάνει η ίδια. Το πρόγραμμα αυτό θα ακολουθείται κυκλικά κάθε μήνα, αλλά και κατά τις διακοπές των Χριστουγέννων και του Πάσχα και του καλοκαιριού, εκτός αν προκύπτει άλλη έγγραφη συμφωνία των διαδίκων σε περίπτωση που από κοινού θελήσουν να ρυθμίσουν διαφορετικά, το πρόγραμμα των παραπάνω εορτών και των θερινών διακοπών. Όταν πρόκειται να ληφθεί απόφαση για εγχείρηση προς αντιμετώπιση κάποιου προβλήματος υγείας των τέκνων και για την επιλογή σχολείου και εξωσχολικών δραστηριοτήτων θα απαιτείται η συνεννόηση και συμφωνία των γονέων, η οποία επίσης θα είναι έγγραφη. Ο γονέας που δεν θα ασκεί την επιμέλεια στο διάστημα που την αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας των τέκνων έχει ο άλλος γονέας, θα μπορεί να επικοινωνεί με τα ανήλικα τέκνα τηλεφωνικά ή μέσω skype, καθημερινά από ώρα 20:30` έως 21:00`.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την παράδοση των ανήλικων τέκνων στον ενάγοντα πατέρα τους την πρώτη (1η) ημέρα εκάστου μηνός αλλά και κάθε άλλη ημέρα που έχει ορισθεί ότι θα ασκεί την επιμέλεια τους αποκλειστικά ο ίδιος, προκειμένου εκείνος να ασκήσει το δικαίωμα της επιμέλειας των ανήλικων θυγατέρων του σύμφωνα με όσα αναλύθηκαν στην περί της χρονικής κατανομής της επιμέλειας διάταξη της παρούσας απόφασης και την απόδοση των ανήλικων τέκνων στην εναγόμενη

μητέρα τους την δέκατη πέμπτη (15η) ημέρα κάθε μήνα και κατά τις λοιπές ημέρες που αυτή θα ασκεί κατά την παρούσα απόφαση της επιμέλειά τους.

ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ σε βάρος εκάστου των διαδίκων προσωπική κράτηση ενός (1) μηνός και χρηματική ποινή ποσού χιλίων (1.000,00) ευρώ για κάθε παραβίαση της αμέσως ως άνω διάταξης.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου να διαβιβάσει αντίγραφο της παρούσας απόφασης στον αρμόδιο Εισαγγελέα Ανηλίκων Πειραιά για τις τυχόν περαιτέρω δικές του νόμιμες ενέργειες, κατά τα αναλυτικά στο σκεπτικό της παρούσας αναφερόμενα.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους, στον Πειραιά την 16η Ιουνίου 2021.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ